

Iz delavskih krogov. Ekspresni štrajk.

Wabash železnica je zvišala plačo svojim uslužbencem.

ŠTRAJK V LIVARNAH.

V teku prihodnjih dni se bode sklicala konferenca zastopnikov organizacije stavbinih delavcev v New Yorku.

Vsa kaže, da bode izbruhnil štrajk ekspresnih uslužbencev. Voditelji štrajka voznikov so odločno izjavili, da se pripravljajo štrajk uslužbencev pri vseh velikih ekspresnih družbah. Štrajk se boče vodil v mestu New Yorku in v Jersey City, N. J. Posredovanja newyorškega župana Gaynora, holokonskega župana Wittena in Civic Federation so bila brezuspešna. Adams Express Co. in vse druge ekspresne kompanije se niso druze obljube, katere so bile dale pri pogajanjih za poravnava zadnjega štrajka. Govori se, da so ekspresne kompanije na štrajk pripravljene in da so že najele specialne poletiste in skebe.

Zvišanje plače železniškim uslužbencem.

Chicago, Ill., 10. marca. Wabash železnica je zvišala plačo strojevodjem, kurčjem, sprevodnikom in drugim uslužbencem za deset odstotkov. Wabash železnica ni bila med omni železnicami, ki so meseca decembra bile zvišale plače. Ta dogovor je prvi, ki se je sklenil med delavci in železniško kompanijo, odkar je zvezna prometna komisija prepovedala zvišati prevoznino za tovarno blago.

Livarji štrajkajo.

Seneca Falls, N. Y., 10. marca. Vsi organizirani livarji, ki so upošleni pri Gould Manufacturing Co., so pričeli štrajkati. Družba trdi, da bode vzile štrajku močta obratovati.

Konferenca strakovnih družtev.

Strokovne organizacije stavbinih delavcev se bodo tekom ted dni posvetovali, ali se naj sklene z delodajalci dogovor, da se boča vsa sporna vprašanja presojevala pred razsodiščem, predno se sme pritožiti štrajk. Vseh strokovnih družtev je 36, ali zveza stavbinih podjetnikov pa boče tak dogovor skleniti samo s 26 družti.

Vozniki prenehali štrajkati.

Vozniki grocerijske trgovke Seeman Bros. ob Hudson in North Moore St. v New Yorku so sklenili, da se povrne nazaj na delo in da ne bodo čale štrajkali. Izjavili so, da oni nimajo nobenih pritožb na to da so pričeli štrajkati le na ukaz unijs. Sedaj hočejo vozniki trdke ustanoviti svojo unijo pod imenom White Rose Union.

Nasledki zakonskega prepira.

Corry, Pa., 9. marca. — Tovarnar Harry Zeal je danes v svojem stanovanju na Liberty Street streljal na svojo ženo in svojo svakinjo. Žena je smrtnonevarno ranjena. Tri kroglice so jo zadele. Svakinja je samo lahko ranjena. Med zakonskima so bili v zadnem času vedni prepri. Moč je po dejanju pobegnili in splošno se misli, da je izvršil samomor.

Velika eksplozija v državi Wisconsin.

V Pleasant Prairie, Wis., je zletela v zrak smodnišnica Du Pont de Nemour Powder družbe.

VES KRAJ PORUŠEN.

Škoda se cenj na \$1.500.000. — Štiri deset oseb je bilo umrtenih.

Chicago, Ill., 9. marca. — V smodnišnici Du Pont de Nemour Powder družbe v Pleasant Prairie blizu Kenosha se je pripetila grozna eksplozija smodnišnice in dinamita. Eksplozija se je četila v vseh predmestjih Chieaga. Hiše so se tako močno strele, da so slike ob stenah popadale na tla. V gledališčih je nastala velika panika, ker je vse mislilo, da je potres. Ljudje so bežali na cesto.

Kakor se je pozneje izvedelo, je kraj Pleasant Prairie popolnoma porušen. Kraj šteje samo 150 prebivalcev. Iz Salema, Wis., so odšli zdravniki in strežnice na pomoč ponesrečenec. Eksplozija je pretregala tudi brzojavne žice tako, da ni bilo moči takoj dobiti zanesljivih in natančnih poročil. Razstrelbo je povzročil požar, ki je bil nastal v kraju, in tako so imeli prebivalci kraja še dovolj časa, da so bežali proč. — Poročila o številu umrtenih in s naspotovanju. Najzadnje poročila iz Racine, Wis., izkazujejo 40 mrtvih. Materialna škoda se cenj na \$1.500.000. Skoraj istočasno z eksplozijo v Pleasant Prairie se je pripetila tudi v Chieagu eksplozija v poslopju John M. Smyth Co. na West Madison in Union St.

Po šestnajstih letih prijet.

Lexington, Ky., 10. marca. — Polijeja je aretovala T. B. Whitsona, ki je leta 1895. bil pobegnil iz kaznišnice v Raleigh, N. C. Whitson je bil med tem časom postal bogat in ugleden mož. Pred 26 leti je bil izvršil v Bakersville, N. C., umor iz ljubosumnosti. Potikal se je dolgo okoli, predno so ga bili vjeli in obsodili na smrt. Smrt so mu spremenili v tridesletno ječo. Meseca marca 1893. je nastopil kazen, toda dve leti pozneje je ušel iz ječe in pribežal v Kentucki, kjer se je najpoprej imenoval San Jones, pozneje pa je sprejel zopet svoje pravo ime. Vseled pridnosti si je pridobil precejšnje premoženje.

Socialist Debs je napadel predsednika Tafta.

Mobile, Ala., 10. marca. Vođa socialistov in bivši socialistični predsednik kandidat Eugene V. Debs je v nekem razgovoru ostro napadel predsednika Tafta. Rekel je, da so mogotci na Wall Street v New Yorku zankazali predsednika, da mobilizuje vojaštvo in ga koncentrirajo ob mehiškanski meji, da tako zadušijo revolucijo v Mehiki. O predsedniku Diazu je dejal Debs, da je najkrobočnejši trmog v svetovni zgodovini.

Rudokopi v Alaski.

Seattle, Wash., 9. marca. — Parnika "Jefferson" in "Alameda" sta z veliko zalogo in z mnogimi rudokopi odpula v južnovzhodno Alasko. Zasedovalci zlata rude hočejo prodreti v notranje dele dežele, predno se od tja sneg. Prevoz blaga v Alasko je tako narastel, da so vse tovarne parnike postavili v službo.

Ob mehiškanski meji. Vzroki mobilizacije.

Akcija Zjedinenih držav je dobrohotno posredovanje v korist Diazove vlade.

REVOLUCIJA V SPODNJI KALIFORNIJI.

Koncentracija vojaštva ob mehiškanski meji je prepeljala intervencijo drugih držav.

DIAZOVI DNEVI SO ŠTEJILI.

Armadni poveljniki so ovrgli trditve o nesposobnosti in o nepravilnosti armade za slučaj vojne.

Tajnosti, ki so obdajale mobilizacijo in koncentracijo ameriškega vojaštva ob mehiškanski meji, vedno bolj ginevajo in pravi vzroki za odločni nastop Zjedinenih držav prihajajo na dan. Razmere v Mehiki so se tako razvile, da je bilo neobhodno potrebno, da vržejo Zjedinjene države na mejo svoje vojaštvo. — Insurgentni so dobivali iz Amerike orožje in municijo. Zdaj bo vsa meja zastražena. To bo na veliko korist Diazove vlade, ker se bo insurgentom vstavil dovolj ljudi in vojnega materiala.

V Spodnji Kaliforniji se je vodila revolucija na svojo pest in v tej lepi in rodovitni deželi so hoteli revolucionarji ustvariti posebno državo, kar bi bilo ameriškim sosedom neljubo in neprijetno.

V Mehiki imajo svoje interese tudi druge države in prav lahko je bilo mogotce, da bi bile zainteresovane države v varstvo svojih interesov v Mehiki intervenirale, s čemer bi bile kršile Monroe doktrino.

Zdravje predsednika Diaza je zelo slabo in vsak čas je pričakovati njegove smrti. Po njegovi smrti bo nastala v Mehiki anarhija in v tem slučaju bodo Zjedinjene države prisiljene zasedati del Mehike.

Milica mobilizovana.

Državna milica v Californiji in v Coloradu bo najbrže mobilizovana. — Generalni adjutant Forbes v Sacramento, Cal., in Chase v Denver, Colo., sta poklicala vse častnike državne milice na pogovor iz česar se sklepa, da se izvrši mobilizacija milice.

San Antonio, Tex., 9. marca. Dosejalo so došli semkaj 17. in 18. pešpolk in 11. kavalerijski polk. Danes se pričakuje 11. in 18. pešpolk, v nedeljo pa prideta 13. pešpolk in 3. inženirski kor iz Fort Leavenworth.

Železnice na vzhodu so se udale.

Železnice na vzhodu so se ravnale po vzgledu zapadnih železnice in so sklenile, da se pokore odločni meddržavne prometne komisije glede zvišanja prevoznine za tovarno blago. — Kakor znano, je komisija odbila prošnjo železnice, da bi smele zvišati prevoznino. Višja tarifa, katero so bile železnice samovoljno upeljale, bo s 15. marecem odpravljena.

Požar v tovarni za glasovirje.

V tovarni za glasovirje, Kranich & Bach na 235—243 E. 23. ceste, je nastal predvečerašnjim ognji, ki se je jako hitro razširil. Goreti je pričelo v kleti, kjer se suši les. Kmalu so plamena žigala skozi okna do prvega nadstropja, kjer je stalo nad 200 glasovirjev. L. Bach, član tvrdke, je odrežal, da so prenesli glasovirje v manj nevaren del tovarne. Med em so bili že prišli gasilci, ki pa so imeli 1 uro dovolj dela, da so dobili ogenj pod kontrolo. Škoda se cenj na \$25.000. Med požarom je bila 23. cesta popolnoma blokirana in promet na cesti ustavljen.

SLOVENSKE VESTI.

Slovenski izobraževalni dom.

Zavedni Slovenci v Franklin, Pa., so si ustanovili "Slovenski izobraževalni dom", ki bo najbrže odprt na velikonocni ponedeljek. Tu se vidi, kaj premore vstrajnost in sloga! V Franklinu je 6 slovenskih družtev in ta so se zedinila in si kupila lastno hišo, katere se bode sedaj preuredila v društven dom. (Berite dopis iz Franklina, Pa.)

To je velik in vzpodbudljiv napredek slovenske naselbine v Ameriki. V New Yorku imamo deset družtev, pa v nobenem se še ni izprožila tako pametna misel, kakor se je v Franklinu. Dajte Bogu, kar je božjega in narodu, kaj je narodovega. Ali je odbor, katerega so bila izvolila slovenska društva v Greter New Yorku, zaslužni? Mislimo, da bode ta odbor nekak izvršni odbor slovenske naselbine v Greter New Yorku in da bode deloval v občo korist, ali smo se motili. Kdo spi?

Slovenec — kandidat.

Dne 14. t. m. bode volitve v Aurora, Minn. Med kandidati se nahaja tudi Slovenec John Greiser. On kandidira kot Village Treasurer. Spočubilo bi se, da bi slovenskega kandidata vsi Slovenci podpirali, ki imajo volilno pravico v Aurori.

Krst.

Priljubljenima rojakoma Josipu in Mariji Dekleva v Pittsburgh, Pa., je prišla storklja zdravo in čvrsto hčerko, prvorojenko. Bog jih obvaruj!

Mini pravice mejejo počasi.

"New York Evening Journal" je prišel vest, da je Attorney General Carmody dobil naročilo od guvernerja Dix, da prevzame v svoje roke tožbe hratskega naroda proti Frank Zottiu in da ga on zasleduje, ker tega Whitman ne more storiti kot njegov bivši odvetnik.

Panika v gledališču.

Frank Cravansky, akrobat v gledališču Keith & Proctor na 125. cesti v New Yorku, je pri včerajšnji predstavi v imenovanem gledališču napravil salto mortale v zraku in pri tem padel na glavo, mesto da bi priletel na noge. Gledališče je bilo polno občinstva, katerega se je polastila panika. Vse je kričalo in mnogo žensk je omedlelo. Zastor je takoj padel in ponesrečenega akrobata so spravili za kule in poslali po ambulanco, katerega ga je prepeljala v Harlem bolnišnico.

Nesreča pri novi stavbi.

Železna in betonska strelja pri stavbi šte. 12—14 na 87. istočni cesti se je včeraj podrli in padla skozi osem nadstropij. Stirje italijanski delavci so bili usmrteni. Dela je bila prevzel tvrdka Pietverski & Co. Masa, ki se je vdrila, je tehtala najmanj 30 ton!

Policist oproščeni.

Policist McGrath, ki je bil obsojen George F. Walkerja, katerega je bil zasledil pri svoji ženi, je bil oproščen obtožbe radi poskušenege umora. — Njegovi tovariši so mu priredili v sodni dvorani ovacije, ko je sodnik razglasil oprostitelno razsodbo.

Grozen zločin.

Branford, Conn., 10. marca. Mrs. Christopher G. Wood je ustrelila danes popoldne svojega moža in svoja desetletnega sina, nakar je hotela tudi sebe usmrtiti, pa se ni dobro zadela.

Dobre cigare za kadilce.

Kdor hoče kaditi dobre in lahke smodke, naj si kupi Royal Bengals, katere oglašujemo v našem listu. — Smodke se dobijo v priročni škafčiji, deset za 15 centov. Te smodke so zelo priljubljene in močno razširjene. Izdelujejo se v tovarnah American Tobacco kompanije iz zelo čnega tobačka. Izdela se jih vsaki dan pol milijona. Smokde so omotane v škafčiji v poseben papir, ki jih vdranje sveže in mirne. Mnogo naših rojakov kaditi te smodke in vsi so zadovoljni s tem.

Zarota v Portugalu. Rojalisti na delu.

Angleški listi poročajo, da postaja rojalistično gibanje v Portugalu od dneva do dneva močnejše.

VSTAJA SE PRIPRAVLJA.

Rojalisti upajo, da bodo pri prihodnjih volitvah zmagali in tako mirnim potom dosegli svoj cilj.

London, 10. marca. Lisabonski korespondent lista "Pail Mail" poroča, da razvijajo rojalisti zelo živahno delavnost in da ima rojalistično gibanje zelo močno oporo med ljudstvom. Voditelji rojalistov, ki so imeli več konferenc v Londonu in v Parizu, upajo, da bodo dosegli svoj cilj mirnim potom in računajo na to, da bodo z veliko večino zmagali pri prihodnjih volitvah rojalisti.

Ako bi pa volitve utrdile republiko, potem hočejo uprizoriti vstajo in poklicati kralja Manuela nazaj v deželo. V to svrhu agitirajo med častniki in navadnimi vojaki. Duhovništvo podpira rojalistično gibanje. — Vlada je o dogodkih natančno poučena, pa se boji nastopiti proti voditeljem rojalističnega gibanja, ker bi to najbrže povzročilo revolucijo se pred volitvami.

Mati in hči umorjena.

Maidstone, Vt., 10. marca. Osemnajstletni Arthur Bean je ustrelil svojo mater in svojo sestro. S puško na rami je prišel k sosedu in mu povedal, kaj je storil. Sosedje so šli z njim v hišo njegove matere in res so našli obe ženski mrtvi na tleh. Bean ni hotel povedati, kaj ga je napotilo, da je izvršil grozen umor. Pri raziskavi hiše so ljudje našli očeta umorjene žene skritega v omari. Moč je že sto let star in ni mogel iz strahu dolgo časa spregovoriti. Arthur Bean je bil aretovan.

Mladji vlomilci zasačeni.

Včeraj zvečer sta prišla dva mlada vlomila v stanovanje soproge dr. Harry W. Ferguson v New Yorku in sta z revolverjem v roki zahtevala od nje, da njima izroči denar in dragocenosti. Dama je imela poguma dovolj in je poklicala pomoči. Na njeno vpitje je prišel v sobo njen mož, nakar sta tatova odšla po isti poti, po kateri sta bila prišla v stanovanje, namreč po kuhinjskem dvigalu. Polcija ju je zasledovala in je tudi oba ujela. Našli so pri njima za \$200 dragulj.

Milica proti štrajkarjem.

Oklahoma City, Okla., 9. marca. — Guverner Cruce je poklical tri kompanije milice na pomoč, da zadušijo izgrede pri štrajku uslužbencev na polničnih železnicah.

Modna cenzura v Illinoisu.

Springfield, Ill., 10. marca. Poslanec Murphy je predlagal v zakonodaji, da ženske ne smejo nositi turških ženskih hlač. Krila ne smejo biti ožja, kakor 1½. in ne širja kakor 3 yarde. Prestopki se kaznujejo od \$10 do \$50.

Predsednik Taft na jugu.

Predsednik je odpotoval na jug ter bo do 20. marca odsoten iz Washingtona. Listi poročajo, da si bo ogledal tudi velike vojaške vaje v Texasu. — Predsednika spremlja njegov zasebni tajnik Norton in njegov adjutant kapitan A. Batt.

POZOR, ROJAKI!

Kdor nima našega pooblastila, ali kogar ne pripravljamo v listu, nima pravice pobirati naročnino za naš list. Na to opozarjamo rojake vseh tveg, ker se blati okoli neki Slovci, ki pobirajo naročnino za naše liste, ne da bi bili v to upravičeni in se da bi se to dejal pritožiti. Pošljite nam list, da vam pošljemo našo naročnino.

Iz slovenskih pokrajin. Šuklje odstopi.

"Nene Freie Presse" zatrjuje, da bo kranjski deželni glavar pl. Šuklje v najkrajšem času odstopil.

DR. ŠUSTERŠIČ — DEŽ. GLAVAR.

Pri izrednem obnem zboru "Glavne posojilnice" se je dognalo, da ima posojilnica okroglo 1.200.000 K nepokritega primanjkljaja.

Ljubljana. — Dunajski nemški list "Nene Freie Presse" je prinesel dne 26. svečana vest, da bo kranjski deželni glavar pl. Šuklj v najkrajšem času odstopil. Za njegovega naslednika je še določen dr. Ivan Šusteršič. Iz tega stališča se lahko sedaj presoja njegovo sedanje obnašanje v parlamentu. Dr. Šusteršič, je postal zadnji čas najboljši pristač vlade. Glasoval je ne samo za redni vojni proračun, tega tudi demonstrativno za izvenredni vojni proračun.

Izredni občni zbor "Glavne posojilnice".

Dne 26. svečana se je vršil v Ljubljani izvanredni občni zbor "Glavne posojilnice", katerega se je udeležilo 150 članov in članic. Na obnem zboru se je dognalo, da ima posojilnica okroglo 1.200.000 kron nepokritega primanjkljaja. Predsednik občnega zbora dr. Oražen je omenil, da ga je dr. Šusteršič pooblastil izjaviti na obnem zboru, da bo storil vse, kar je v njegovi moči, da se sanira posojilnica. Deželnemu zboru se je izrekla javna zahvala, ker je uvedel pomožno akcijo.

Ženin se je izgubil.

James T. Battolph, 629 zapadna 138. ceste v New Yorku, je bil včeraj naznanil policiji, da se pogreša njegov sin Robert C. Battolph, kateri bi se moral popeljati po vojni. Kake dve uri po tem naznanilu pa je policija dobila že obvestilo, da je sin prišel domov in da je bil že poročen. Ker je pozno v noč jemal slovo od samskega stanu, ni šel domov spat, marveč je prenočil pri nekem prijatelju, kjer je bil zaspal do ločeno uro za poroko.

Padel z desetega nadstropja.

Na grozen način je ponesrečil neki delavec, ki je delal pri novi stavbi na 96. cesti in Broadway v New Yorku. Padel je z desetega nadstropja in je padel na oler v pritličje. Bil je takoj mrtve. Nekega pasanta, ki je videl delavca pasti na oler, je zadela kap.

Kdo bo vodja republikancev v kongresu.

Dne 3. aprila se bo vršil shod republikanskih poslancev, da si izvolijo novega voditelja v kongresu. Kot kandidata se imenujeta bivši predsednik poslanske zbornice Cannon in poslanec Mann iz Illinoisu.

Kuga na Kitajskem.

Amoy, Kitajska, 10. marca. V vasi Siekhe, ki leži na zapadnem bregu reke Lung Kiang, kakih 50 milj daleč od mesta Amoy, se je pojavila kuga. V kraju je sedež misije reformirane cerkve.

J. Pierpont Morgan v Egiptu.

Cairo, 10. marca. Ameriški milijonar J. Pierpont Morgan se je vrnil s svojega potovanja ob Nilu in je zanikal vesti, da je bolan.

Tatrina na vojni ladji.

Washington, D. C., 8. marca. — Iz blagajne na vojni ladji "Georgia" je bilo ukradenih \$50.000. Vojna ladja je bila takrat v Guantanamo na Cubi. Tatvine je bil sumljiv blagajniški klerik Lee, katerega so na Cubi prijeli in uklenjenega pripeljali nazaj na vojni ladjo. Lee je bil malo časa pred tatvino si izposil dopusta in ko je ukradel denar je šel v Santiago, od koder se je hotel ukreniti, pa se mu ni posrečilo, ker je bil poveljnik vojne ladje poadmiral Schroeder z njim izdal tinalno.

Krasni novi in brzi parnik

MARTHA WASHINGTON

(Avstro-American proge)

odpluje v soboto dne 18. marca

vožnja do Trsta samo 14 dni.

do Trsta al Reke - - - \$38.00

Cena voznih listkov: do Ljubljane - - - \$38.60

do Zagreba - - - \$39.20

Zvezdica.

Slika iz velikomestnega modernega življenja.

Padal je sneg in se sproti talil. Velike, redke, snežne zvezdice so teško in leno padale k svojim očrnelim družicam na zemlji, vsa snežna lepota večernjega dneva se je razpršila, kupi snega so bili umazani, drevesa pa so z nekakim zadoščenjem otresala s sebo mokri, že ne več lepi sneg.

Po trotoarju je stopical slabo razpoložen gospod Svetozar Sitnič. Ne prijazno je gledal na vse, nikar je zaprl svoje oko; prav globoko je imel nagubano svoje čelo, a ustnice stisnjene trdo, zopno. "Kakšna krasta je to bila večerjaj", je mislil, gledajoč na sneg, "in danes... Kakor po plesu: zvečer lesketajoče se plesne obleke, zjutraj ponošene, umazane enjaje."

Slabo razpoložen človek je revna. Zlostna prikazen. Kdo se ni nikdar bil slabo razpoložen, da bi ne mogel umeti reve in žalosti tako prikazni? Toda, tudi slabo razpoloženje ima svoje stopinje in naš Svetozar Sitnič se je nahajal na njega najvišji stopinji.

"Svetozar!" je začel naenkrat nežen glas. Nagubančič je še bil njevo čelo, pogledal nekoliko okoli sebe z zlobnim pogledom, toda vide ni nikogar. Prišel je hitreje korakati.

"Kaj ti je?" mu je zašepetal ist glas vlnudno.

"Pusti me!" se je zadržal Sitnič v odgovor neznanemu glasu.

"Svetozar!" je pravil glas vlnudno, "Kaj si danes slabe volje?"

"Kaj te to briga?" je zakričal Sitnič. "Pojdi k vragu!" in hitro stopal dalje. Glasu ni več slišal v svoje zlobno zadovoljstvo in obrni je svoje pozornost mimoidočim lju dem.

Pred njim je šla dama z visoko privrženiimi krili, prečeno ogibajoč se lažam. "Komedičanka!" je zarental Sitnič, "zastonj se trdiš le, da vidimo tvoje svileni spodnje krile, tvoje transparentne noge, pa obilno mečo tvojih nog. Fuj!" Šel je naglo mimo dame na prejši, da je ne bi moral gledati.

Prišel je mimo izloženega okna delikatesne trgovine. Le tako mimo grede se je obrnil do okna, da bi videl, ali bo kaj nanj učinkovalo. Do bil je nekoliko barvnih vtisov: rožnato lososovino, srebrne bokse sardin višnjevo kolo sira rocheforta, vosko vo-žolto barvo jabolk — in z naglim pogledom se je obrnil na predebelga človeka, katerega oči so se blaže no obračale po izloženih delikatesah in čegar mastna usta so se stiskali v duševnem požiranju istih.

"To naj bi bil človek?" je rekel Sitnič z enjuzom in odporom. "Zve je to v človeški podobi, ki sopiha in neprestano žre: morda se s samim salom masti. Razlika je le ta, da je zver nekaj več, nego ta-je človek kajti cilj zveri je: žreti, in s tem izpolnjuje zver svoj namen."

Ko je bil Sitnič gotov s tem tola-žnim samogovorom, je že davno prešel tolažnega človeka, njegova fiziognomija pa se je spremenila po novih mislih, novih obrazil, ki jih je vi-del. Na rogu ulice je stalo zlo de-letee. Da, prav zala je bila, re-svežih lice, krasnih oči, vitka eta-sitena. Oblečena je bila ceno in tan-ko, toda vendar tako, da je prihajalo do polne veljave vse njeno mila-do dražestno telesa, ki je gorelo žlja po udobnosti in razkošju. Z nje je stal suh gospod distingovane zu-nanosti. Po letih bi ji bil lahko tri-krat oče, ali vsaj petkrat stric; po-znanosti je bil on s prvega nad-stopnja palače, ona iz podstrešja. Po finem propadlem obrazu so se raze-gale distingovane gube, a v malih očeh je bila velika brezgumnost. Zo-porno je stisnila tanka usta, doživ-so njene male brezstranske oči bliska-le iz mladega dražestnega telesa.

Sitnič se je takorekoč zavstavlil. "Bestija!" je zasikal razburjen miteru snega gospoda z zaničeva-njem. "Uboogo dekle!" je zamrmral ob pogledu na njo in na njeno lice izražajoč tako prav jasno svoje sla-bo razpoloženje. Ta zaničajoči po-smeh Sitniča ju je v tem trenutku neprijetno dirnil. Dekle pa je v "nje-govem" distingovanem obličju zapa-zalo, kar je Sitnič že preje bil opazil in kar ga je razburilo; njej pa je to bilo v zadovoljstvo.

Sitnič se je raztogotil. "Kaj je to danes?" se je vprašal sam sebe. "Vraga, saj mi je, kakor da bi bil kak demon odgnal mreno raz mojih oči, da bi videl vse gnjusno in zopno. Kakšni obrazi, kaj se v njih ne žita? Ta-le, ki mi gre na nasproti, smehlja se vlnudno in prijazno, a ko bi imel drugemu prepustiti ali od-stopiti le en las, kako bi se ta zohi-mil obrat globoko namrdnil! Ona je

lepa gospica z vijolicami na "mufu" se smehljajo prijazno; kako pa bi se raztogotila, ko bi ji nekdo rekel, da je njena družica, ki je tudi tako pri-jazna in priključiva, lepša od nje! Ta gospa v črni svili in baržunu, ta-ko vlnudno in dobrotljivo se držeča, vendar na more izbrisati vtisnjene-ga iz izraza zlohotnosti, škodoljubja in opravičljivosti! Evo ta stari gospod v kožuhi, čegar strogi, mramorasti obraz pokazuje jedno jedino slabost: vsakemu vse, le sebi ne morem od-reči ničesar!"

V tem trenutku je zaslišal slabo razpoložen gospod tih smeh, kakor kadar je zavonilo. Obrnil se je, da-si je vedel, da ne zazre nikogar. Bil je tako razdražen, da se mu je sa-menna zdelo, da je večja mera raz-draženosti pri njem nemogoča. Sneg je padal vedno enako, luž je bilo vedno več in več. Vsak je tekkel, le Sitnič je hodil počasi. Tako razmišljen je stopal v svojih galošah po manjših lužah, tako, da je voda si-kala na vse strani. Hotel je tako držati od sebe pešce, ali pa jih ka-znovati, če bi se mu bili kljub temu približali.

Sredi glavne ulice je zastal na tro-toarju nekaj malega, ki je skakalo sem in tja, ter slabotno kričalo: Ku-pite rože, kupite rože! Bila je to mala deklica v ravnem oblaku, z razpuščenimi lasmi; po njenih glad-kih laskih pa je tekla voda in ro-žice je imela rdeče pobarvani o-jednakobarvanega papirja, ki ga je držala v njih. Nikdo se ni zmenil za njo. Sitnič se je srečal z njenimi očmi ter našel v njih nekaj sorodne-ga: skrajna razdraženost, a za nj-imo temo, v kateri so se pri tem ve-čtu še počasi pripravljale težke siv-solze. Ali to je bil le trenutek — jeden njegov korak in že je imel de-kleo za seboj. Začutil pa je, kako za je nekdo povlekel za rokav. "Ku-pite rože, kupite rože, gospod, kupi-te!" je zavnelo manj zlobno, tem-več z nekako grozečo prošnjo. Ti-nala žabica je vjela njegov pogled in zašutila, da le ta človek ji moro-magati.

Vzel je desetico iz žepa. — "T-naš!" je dal dekle. Pogledala je na denar, a neizpustivši njegovo ro-ko, je odvrnila: "To je malo, gospod, prosim vas to je malo!" je govorila vsiljujoče. "Pusti rokav!" je odvrnil z ne-voljo.

"Ne, vi bi očel, jaz pa moram imeti vsaj, vsaj dve desetici, to-dajšji več!" je govorila, nepuščajo-ča iz svojih poželjivih oči.

"Zakaj hočeš ta denar?"

"Zakaj? Za kruh! Lačni smo!" je ekla.

"Kje pa imaš mamo?" jej je sta-il Sitnič obligatno vprašanje.

Deklica je povesila oči: "Bežala-am je z malovrednežem!"

"Kaj praviš?" je zavpil na nj-Sitnič, začutili zopnost pri pogle-du na drobna usta, ki so tako zla-a izrekla grobi izjav.

Deklica se je prestrašila, češ, mor-da ni prav rekla; mislila si je nam-ree, da je ta gospod poznanec z onim "malovrednežem", ter da zato raz-jezil se je nad njo.

"Stanoval je pri nas ta gospod, s-mamica je z njim bežala", je razlo-žila znova vlnudno. "Zato sedaj pa pa noče nič delati, nimamo kaj je-sti, in jaz bi rada prodala te rože. Nekoliko so mokre..." je dodala skrbno pregledajoč zvaljen papir, s-katerega so kapale rdeče kaplje.

Sitnič je vzel krono iz žepa ter je položil njej na dlan. Ona tema in-sive pripravljajoče se solze v očesih deklete so zginitile kakor blisk pred-to nenavado radostjo.

"Tečem zamenjati", je komaj iz-ustila.

"Počakaj!" jo je zadržal Sitnič. Nekaj pa mu je tišje šepetalo: "Da-več!" in vzel je drugo krono ven.

Deklica je strmeče pogledala.

"Še tretjo!" mu je nekaj zašepetalo. Sitnič je postal in pogledal de-klino, ki je bila vedno uprti vanj. On pa ni slutil, da v tem trenutku reši vprašanje, je-li možno, da bi kdo tri krono, ki niso ponarejene, dal za nič, zastonj.

V kotu umazane sobe je tiho sedel deček, z očmi, uprtimi v šepajočo mizo, ki je stala pred njim. Na njeni deski sta ležala dve veliki, delavni-roki, na katere se je opirala glava. Pod mizo je deček ogledaval ogrom-ne noge. Ko se je dovolj nagledal velike razseženosti svojega očeta, se je pričel dolgočasiti. Bal se je ga-niti; kajti čutil je okoli sebe, da je oče slabo "razpoložen" in da se to slabo razpoloženje razteza tudi nanj. Kako tudi biti dobro razpoložen? Tri dni že jedo le kruh in pijejo ku-hano cikorijo, danes pa je tudi ta

dobrota, že pošla, tako, da imajo le še poln vrš vode in nič drugega. — "Ali tako ne ostane?", si je mislil deček, "do večera se že kaj spre-meni." Sploh je čudno, da more ata tako sedeti sedaj, ko je že večer, ko je sicer v tem času na ognjišču že gorelo, a mamica je kuhala...

Mamica... Kako je le mogla ute-či? A ko vsaj ata ne bi zmiral le sedel tukaj; tako ostane vse vedno enako... Deček je bil prepričan, da ko bi se le velike noge pod mizo ganile, ko bi se ta nepregibna glava ki je kakor pribita k rokam, dvign-la, in ko bi šel ata z doma, gotovo bi se vse spremenilo. Morda bi tudi mamica prišla za časa, da bi ku-hala...

"Ata!" je poskusil deček rušiti ta mučni mir.

Ata se ni niti ganil. Ni ga slišal. Bil je popolnoma prevzet od mi-zo-čnih misli. Njegova žena... Toda ne žena, niti mati. A on, neumnec ji je veroval; veroval kakor sebi... Nato pa...

Kdaj je to začelo? Tedaj, ko je bil bolan in ni imel dela. Vzel so mladega človeka na stanovanje — in ona je postala blazna za njim, ki je bil za deset let mlajši. Kradla mi je, jemala mi je, trpeti smo začeli: glada, a podnajemnik je imel jesti in piti od nje, kolikor je hotel — za-moje krvavozasluzene denarje... O-rokom je kradla, kričala je na njo kakor na pse, na lastne otroke, za-njeja...

Konečno ga je prejši tednom dni-zapodil iz hiše. In ona se je zdelo zadovoljna. Prinesel ji je pribiranje-nih šest kron. Vzela jih je in utekl-z njimi za svojim ljubljencem...

Kakor da bi sinček bil spremlja-očeta z mislimi, se je oglašil: "Ata-morda mamica pride za nekoliko ča-sa..."

"Pride, ko jo on zapodi", je za-mrmral oče zamolklo skozi zobe. —Kaj bi ga naj oviralo, da ne govori-kakor bi ne smel govoriti pred otro-kom o materi!

Deček je utihnil. Vedel je vse-ekstivnega ponavljanja, da je mat-"ubežala" in da to ni prav. Razu-mel je to popolnoma in očeto ve-se se mu ni kakor niso zdale grd-Neprijetno mu je bilo le, ker se je s tem zmanjšal njegov ap na priho-natere, ter na kuhanje in na zakum-jeno peč, kar je bilo spojeno s ten-Da bi pa torej vsaj ata šel kaj dela-t in vse bi se spremenilo na bolje...

"Ata, jaz sem lačen", je poskusi-rušiti očeto v zamikljivost.

"No govori mi zmeraj tega!" je zakričal oče nervozno.

"Ko sem pa res lačen", je opravičeval deček svoje besede.

Oče se je dvignil. "Kje je Min-ka?"

"Proč, že tako dolgo, šla je k to-varišici in nas je pustila tukaj", se je pritoževal. "Zakaj si jej dovo-lji?"

Minka je bila devet let stara. Tr-eta je že zahajala v šolo in prič-la si je za to dobo obilo skušenj. "Morda jej dajo tam kaj jesti" je pripomnil oče, "in morda prin-es-tudi kaj domov..."

Vstal je in začel hoditi po sobi-ter je deček pozdravil s tiho ra-dostjo. Smatral je namreč to začel-kom spremembe k dobremu in k re-ru. Sledil je s svojega tihega kotič-ka korak za korakom očeta.

V tem se je oče za trenutek vsta-il; začutil je nekaj posebnega. Kr-mu je stisnil grlo. Šel je počasi i-niži, sel je, položil glavo na roke in na mizo kakor prej ter pustil kapat-gorske solze, ne da bi jih otiral. Sli-šal je, kako je nekdo naglo otvori-vrata in vstopil, ali glave ni dvignil. Bilo mu je popolnoma vseječno. Šl-šal je, kako Jurček šepeta: "Molč-ata spi!"

Minka se je vrnila.

Ne da bi se ganil, je sedel dalje. Slišal je, kako se Minka kradla- njemu, in začutil je na roki neka-mrzlega. Apatično je sedel dalje, l-roko je oddaljil, in pri tem zaslišal- evenk srebra. Dvignil je glavo. Pr-mizi je stala Minka z razpuščenim-lasmi, kakor kraljičina. Z laskov je-je kapala voda, ročice je imela ru-deče kakor krvnik, a na mizi so le-žala tri krono.

"Kje si to vzela?" je skočil oče a oči so mu tako zablestele, da je-izvabljalo grozoto.

"Ne vzela", je odgovorila Mink-jokavo, "dobila".

"Dobila?" je zarohnel oče, "za-kaj? Govori!"

Minka je pričakovala veselja; nje-no razočaranje pa je bilo grozno, tem-groznejše, tim manj razumljivo jej-je bilo očeto v početje. Odpri-la je začudeno svoje oči široko, ravno ta-ko, kakor pred po luro na glavni uli-ci, in oče je v njih zapisal oco malo-belo, nočelno, začudeno dušico.

"Ne, ne, ti si moja mala pridna Minka; povej kaj mi, kako si prišla-k temu denarju?" jej je rekel tiho in laskajoče.

In tedaj Minka ni mogla nehati-pripravljati: "Mamica..."

pirne rože... krasne, rdeče... zmo-čene, zato imam rdeče roke, tovari-šica mi je dala potrebnega papirja. Šla sem na glavno ulico in kričala, kričala... nikdo mi ni hotel nič da-ti... Nakrat pa je prišel gospod, ki mi je ponudil desetico, jaz sem mu jo vrnila, da je premalo; nato pa mi je dal krono, in potem še jedno, in potem še jedno; vzel si je rože, in že je bil proč."

"Ali ga ne poznaš?" jo je vpra-šal oče. "Ali ga nisi nikdar prej videla?"

"Ne. Grozno ježno so je držal, izgledal je kakor parkelj, pa kmalu-potem je bil bolj prijazen. Nato pa je hitro odšel."

"Ali te ni nič vprašal?"

"Da, vprašal; povedal sem mu to o mami, in da ti ne delaš in da smo lačni. Hotela sem si kupiti do-sti lepih stvari, ali potem ne bi bil-ti videl teh kron, jaz pa sem hotela in jih viditi. Morda mi pa tudi ti-kaj lepšega nakupiš, nego bi si jaz sama", je govorila Minka previdno.

Čutila pa je, da je počela dom.

"Ti si delala rože, Minka? Ti si si-hotela zaslužiti denarja?" je rekel oče z rosinji očmi, gladeč mokro-glavico Minkice.

Minka je — česar sicer sama ni-dutula — storila veliko delo: strla je obrobo obupa v očeto vsem sren.

"Jaz sem znal, da se nekaž zgo-ti", je zavriskal Jurček veselo, ke-se je slednjič odpravil oče z doma-ja kaj nakupi."

Imeli so kruha in košček mesa in-čabola so imeli, in oče se je z njima-igral in smejal se je z njima. In ka-dar se je sklonil nad njo, je zapazil: "Minka! kako mu oči žare še bolj. Ir-v noči se jej zdelo, da je blesteč-zvezdica na nebu, sipajoča polne pe-ti svetlih isker na ljubega očeta in na onega dobrega gospoda."

Znanost in socializem.

Težko si je izmisliti še kak govor-i bi ga ne bili zagovorniki kapital-istične družabnega reda že porabil-roti socializem. Velik del "argu-mentov" proti socialističnim ideam-a tako plitkih in slabomernih, da ni-redno govoriti o njih. Toda nekater-asprotniki se bojujejo vendar tudi-dnevnišnji orožjem in ključjo znanost na pomoč. Med njimi so senter-ja zelo resni ljudje, ki pa imajo ve-činoma napako, da se bavijo temelji-o le s svojo vedo, socializem pa po-najno kamaj s površja in imajo za-o njem čisto napačne pojme. Taki-čenjaki prihajajo potem do zaklju-ka, da je socializem "nemogoč".

Razlikovati imamo zlasti dve sku-šini. Na eni strani stojte teologi in-erski filozofi, ki hodijo sploh rad-so ovinkih in stranskih potih. Oni o-lanjajo socializem, češ, da je zoper-ožjo voljo. Od njih se lahko sliši-je modri ugovori kakor na primer-a, da bi bil sam bog ustvaril sociali-zično družbo, če bi bila njegova vo-ja. Ker je pa ni, je pa jasno, da bog-oče socialistične družbe in če je no-je, ne more biti.

S takimi modroumestmi se ni vre-no pripraviti. Saj bi jih človek lahko-prašal, kako je mogel še pred kra-šim dobiti Manuel modro polo in-ako se je mogla ustanoviti portu-galska republika, če je bilo portugal-sko kraljestvo po božji volji? Kako-e sploh morejo izpreminjati države in družbene oblike...? Toda takim-čenjakom lahko doprinese sto do-azov, pa bo vse zaman, ker ti zasne-čeno lastno besedo, še preden je prav-apustila jezik.

Važnejša je skupina na skrajnem-asprotnem krilu. V njej so deloma-esni učenjaki, katerim slede manj-i duhovni, trdičji, da je socializem po-rirod ezakoničen nemogoč. Sklenjejo-e pa pri tem na Darwinovo teorijo. I-daje podlago modernim pri-ro-nim vedam Darwinizem uči, da je-ved organizmi neizprosen boj za ob-stanek v katerem padajo slabjši, hr-anijo pa se le tisti, ki so najbolj-popolni, da se prilagode zahtevam-življenja. Iz tega izvajajo, da je tudi-ved ljudmi boj za obstanek neizo-čilen, da morajo v temu boju pog-i-iti slabjši, zmagati pa močnejši in-a je vsled tega nemogoč socializem, i-č hoče varovati slabše in na mesto-oja za obstanek postaviti solidarnost-seh ljudi.

Pravo poznavanje Darwinovih-teorij in dobro poznavanje socializma-daje pač vse drugačno sliko. Toda-er je temeljiti znanje zelo redka-lastnost, imajo najlažje delo tisti, ki-se sklonijo kar na avtoritete. Clo-vek, ki sliši, da je Darwinov nauk-asproten socializmu, misli, da je-Darwin sam trdil kaj takega, pa po-tem prav rad verjame, da je sociali-zem res nemogoč. No, Darwin sme-na ni nikdar prišel na misel take-s-besede. Napačno pa se avtorit-jevo uveljavilo med očetj

čenjaki kakor Huxley in Wallace v-temeljnih naukov darwinizma našli-spoznanje, da je socializem prava-na-loga človeške družbe. Na prav zani-miv način je pred kratkem povdarjal-to svoje prepričanje stari Wallace, edini učenjak, ki je še živ izmed Dar-winovih sodobnikov. Na njegov osem-šesdesetletni rojstni dan ga je obiškal neki sotrudnik lista "Daily News" in med njima se je razvil-sledski pogovor:

"Dorzevam si, gospod doktor, da-ste z zanimanjem zasledovali zadnje-volitive."

"Wallace: "Da. Čeprav počasi-gre vendar naprej. Če se odpravi-to gosposke zbornice, pojde hitre-je. To je za danes glavno."

"Menim, da pozdravljate socialni-program vlade, takoj n. pr. prisilno-zavarovanje zoper bolezni in brezpo-slošnost."

Wallace: "Prisilno zavarovanje je-le ovinek k onemu, kar bi se moralo-storiti na veliko boljše način. To je-jomuč za trenutek, pa še prav ome-ena, Pomagati ima istim, katerim-se vsaj nekoliko bolje godi, ne pa-čajnišjim slojem delavcev, ki bodo še-nadalje stradali."

"Boljši način — to pač mislite-socializem?"

Wallace: "Jasno določeno pribli-žanje k socializmu mislim. Program-laje pa sploh ne gre v smeri sociali-ma. Kakor je dejal Spencer: Če i-mamo sistem, ki je nezdruv v svojem-čelju, tedaj ni v njem boljše ali-rave poti." Pri teh besedah je ži-alno udaril po mizi. "Popraviti je-reba težje!... Z delavskimi za-topniki v parlamentu ne soglašam."

Ali ne poznajo svojih lastnih načel,di se ne ravnavo po njih. Le vlado-odpirajo; a njeni predlogi naj bodo-e tako dobri, pa so vendar le kr-varja."

"Toda, doktor, kakor pravite, gre-no vendar naprej. Ali se Vam ne zdi,a je danes boljše kakor pred pedese-imi leti?"

Wallace: "Ne! Dejal bi, da je za-ajrenejše postalo slabše. Čudovita-umstvena odkritja in njih prakti-čna uporaba niso kljub zvišanju bla-stantja nič zmanjšala revščine. Si-maštvo je absolutno in zdi se mi,a tudi relativno mnogo večje kakor-pred petdesetimi leti. Naravno da ni-o takrat takega zanimanja za znan-ost in umetnost in v tem oziru je-gled radosten. Ampak podlaga vse-a: Skrb, da na Angleškem vsakemu-možu, vsaki ženi in vsakemu otroku-omogočeno dostojno življenje, se še-ii našla. Kadar bo imel vsak mož-n vsaka žena glas, dobimo več delav-cv in socializem v parlament in te-naj pojdemo hitreje naprej."

"Torej se Vam zdi, da socializem-apreduje?"

Wallace: "Velikansko. Vse drugo-je je popolnoma ponesrečilo. Današnji-istem tekmovalnja za osebno boga-tvo ovira civilizacijo. Reči ne more-mo, da imamo civilizacijo, če so naš-ovaršji brez hrane, brez obleke in-brez pristrešja. Da se daje starim-ljudem po pet šillingov na teden, da-se obvarujejo smrti od lakote, to ka-o po mojem mnenju prav, kako glo-boko smo padli. o zetek je vendar-orjen."

R. P.

ROJAKI, NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA", NAJVEČJI IN NAJCENEJŠI DNEVNIK!

ženjaki kakor Huxley in Wallace v-temeljnih naukov darwinizma našli-spoznanje, da je socializem prava-na-loga človeške družbe. Na prav zani-miv način je pred kratkem povdarjal-to svoje prepričanje stari Wallace, edini učenjak, ki je še živ izmed Dar-winovih sodobnikov. Na njegov osem-šesdesetletni rojstni dan ga je obiškal neki sotrudnik lista "Daily News" in med njima se je razvil-sledski pogovor:

"Dorzevam si, gospod doktor, da-ste z zanimanjem zasledovali zadnje-volitive."

"Wallace: "Da. Čeprav počasi-gre vendar naprej. Če se odpravi-to gosposke zbornice, pojde hitre-je. To je za danes glavno."

"Menim, da pozdravljate socialni-program vlade, takoj n. pr. prisilno-zavarovanje zoper bolezni in brezpo-slošnost."

Wallace: "Prisilno zavarovanje je-le ovinek k onemu, kar bi se moralo-storiti na veliko boljše način. To je-jomuč za trenutek, pa še prav ome-ena, Pomagati ima istim, katerim-se vsaj nekoliko bolje godi, ne pa-čajnišjim slojem delavcev, ki bodo še-nadalje stradali."

"Boljši način — to pač mislite-socializem?"

Wallace: "Jasno določeno pribli-žanje k socializmu mislim. Program-laje pa sploh ne gre v smeri sociali-ma. Kakor je dejal Spencer: Če i-mamo sistem, ki je nezdruv v svojem-čelju, tedaj ni v njem boljše ali-rave poti." Pri teh besedah je ži-alno udaril po mizi. "Popraviti je-reba težje!... Z delavskimi za-topniki v parlamentu ne soglašam."

Ali ne poznajo svojih lastnih načel,di se ne ravnavo po njih. Le vlado-odpirajo; a njeni predlogi naj bodo-e tako dobri, pa so vendar le kr-varja."

"Toda, doktor, kakor pravite, gre-no vendar naprej. Ali se Vam ne zdi,a je danes boljše kakor pred pedese-imi leti?"

Wallace: "Ne! Dejal bi, da je za-ajrenejše postalo slabše. Čudovita-umstvena odkritja in njih prakti-čna uporaba niso kljub zvišanju bla-stantja nič zmanjšala revščine. Si-maštvo je absolutno in zdi se mi,a tudi relativno mnogo večje kakor-pred petdesetimi leti. Naravno da ni-o takrat takega zanimanja za znan-ost in umetnost in v tem oziru je-gled radosten. Ampak podlaga vse-a: Skrb, da na Angleškem vsakemu-možu, vsaki ženi in vsakemu otroku-omogočeno dostojno življenje, se še-ii našla. Kadar bo imel vsak mož-n vsaka žena glas, dobimo več delav-cv in socializem v parlament in te-naj pojdemo hitreje naprej."

"Torej se Vam zdi, da socializem-apreduje?"

Wallace: "Velikansko. Vse drugo-je je popolnoma ponesrečilo. Današnji-istem tekmovalnja za osebno boga-tvo ovira civilizacijo. Reči ne more-mo, da imamo civilizacijo, če so naš-ovaršji brez hrane, brez obleke in-brez pristrešja. Da se daje starim-ljudem po pet šillingov na teden, da-se obvarujejo smrti od lakote, to ka-o po mojem mnenju prav, kako glo-boko smo padli. o zetek je vendar-orjen."

R. P.

ROJAKI, NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA", NAJVEČJI IN NAJCENEJŠI DNEVNIK!

Avstr. Slovensko

Bol. Pod. Društvo.

Ustanovljeno

16. januarja 1892.

Sedež: Frontenac, Kans

GLAVNI ODBOR:

JOHN BEDENE, I. glavni predsednik.
MARTIN OBRZAN, II. glavni predsednik.
LEO HROMEK, glavni tajnik.
BLASTUS MOREJ, glavni tajnik.
ALOIS SLAPSCHAK, glavni zapisnikar.

NADZORNI ODBOR:

PONGRAC JURSCHE, Mineral, Kans.
FRANK AUGUSTIN, Mineral, Kans.
FRANK STARCHICH, Frontenac, Kans.

GOSPODARSKI ODBOR:

FRANK MAUSER, Frontenac, Kans.
PETER WIRNSBERGER, Pittsburg, Kans.
CHARLES STARINA, Mulberry, Kans.

POROTNI ODBOR:

JOSEF SVATTO, Woodward, Iowa.
FRANK PREMK, Cherokee, Kansas.
FRANK SETINA, Yale, Kansas.

Razne zanimivosti.

Loža za slepce.

Slika v očesu.

Kriminalna povest.

Kriminalni komisar si ni vedel pomagati. Sedel je v svoji sobi, podpiral glavo z rokama in premišljeval. Ali naj gre še tako dolgo naprej? Ali ne bode enkrat konec roparskih umorov? To je bilo že strašno! Trije umori zaporedoma, veliki, težki zločini. In do danes so bila vsa poizvedovanja brezuspešna. Morilec niso mogli dobiti, kakor da bi izginil s površja.

Bilo je za obupati. . . In včeraj zvečer zopet četrti umor, natančno tako izvršen, kakor prejšnji trije. Roparski umor. Ubila je bila neka ženska ter okradena za dragulje. Od morilec zopet ni bilo sledu. Nikdo ga ni videl, nihče ni ničesar vedel o njem.

Komisar ni vedel, kaj bi storil. Melanholično je strmel pred se, ko je vstopil njegov tajnik z vizitko. "Nek gospod hoče z vami govoriti; zatrjuje, da more dati nekaj podatkov o večerajšnjem umoru."

"Naj vstopi," je rekel komisar oveseljen. Ko je šel tajnik proti vratom, je pogledal na vizitko. "Fran Buskal," je bral tilo. "Buskal? . . . Buskal? . . . tega vendar poznam? . . ."

Napravil si je nekaj opazk na pred njim ležeči list, in ga dal tajniku, ki je zopet vstopil. Ko so se zapirala vrata, je dvignil komisar glavo. Pred seboj je videl priprosto, toda jako snažno oblečene starega moža, s poštenim obrazom, iz katerega je pa sijala otožnost. Toda njegovo oko je zrló svetlo in jasno in dolge, sive brke so dajale njegovemu obrazu vojaški izraz.

"Kakor pravite, mi morete dati nekaj podatkov o večerajšnjem umoru?" je vprašal komisar.

"Upam da."

"Če . . . Potem ne veste za gotovo? . . ."

"Odvisno je od tega, gospod komisar, oziroma odvisno je od poizkusa, za katerega potrebujem vašega uveljavljanja . . ."

"Izrazite se, prosim, jasneje. . ."

"Glejte, ste že čuli o znamenitem postopanju, po katerem je mogoče, seveda z ozirom na gotove okoliščine, dobiti morilec signalement, celo njegovo sliko. Pojasniti vam hočem v kratkih besedah. Znano vam bode, da obdrži očesna mrežnica podoba, v katero gledamo, tako dolgo, dokler ne obrnemo pogleda drugam. In neko je tudi iznajdel, da ostane podoba tudi še po smrti v očeh. Iz tega je tedaj lahko izvajati, da ostane v očeh umorjene osebe, če je bila usmrčena s puščico, kakor na fotografiji plošči. Vidite, gospod komisar, v tem slučaju, s katerim imate ravno opraviti . . ."

Sedaj so se odprla vrata, in tajnik je vstopil s kupcem spisov, katere je položil pred svojega predstojnika.

"Imenujete se Fran Buskal?" je vprašal.

"Da, gospod komisar."

"Koliko ste stari?"

"Seutimpedeset let."

Komisar je listal po svojih spisih.

"Sedemdvajset let," je murmur . . . "petem niste oni, ki je povezoval lansko leto večjo svoto denarja in pobegnil?"

Obraz pred njim stojičega moža je zaradel. Potem je odgovoril s krupavim glasom:

"Ne, gospod komisar . . . to nisem jaz . . . ampak moj sin . . ."

"Ali ne veste, kaj je postalo iz njega?"

"Čisto nič . . . že več kakor leto je pretečlo, kar sem zadnje čul o njem. Fant je moja nesreča, sramota naše rodbine. Stri je starišem sree in onečastil naše pošteno ime . . ."

Nekaj minut ni nikdo govoril.

"Oprelite, gospod Buskal, da sem se dotaknil te rane . . . Prosim nadaljujte."

Mož si otrl solzo, ki mu je prišla v oči, ko se je domislil svojega netrudnega sina, ter zopet naprej govoril:

"Kakor vam je povedal, bi bilo mogoče v slučaju, s katerim se sedaj bavite najti morilecovo sliko na mrežnici žrtve. Umorjena ženska je bila napadena od spredaj, kar tako kar napada. Potemtakem je tudi videla morilec, ker so jo našli s široko odprtimi očmi, v katerih se je tral izraz groze in strahu. Po mojem mnenju je bil morilecvo obraz dovolj obsevan, da bi se mogel vzrežati na mrežnici, kar je stala umorjenka na smrtni poti, na kateri je govorila, da . . ."

temeljiteje, ker, če se mi posreči, ga povoljno rešiti, je za me najljubša iznajdba na polju sodnega znanstva. In uspeha sem gotov. Pred o smimi dnevi sem fotografiral oči neke mrtve in dobil natančno sliko zdravnika, ki se je v njenih zadnjih trenutkih sklonil nad njo."

Mož je govoril sedaj razburjeno; njegov glas se je tresel, oči pa so se mu svetile ponosa nad svojo iznajdbo.

"Prosim vas, gospod komisar, dovolite mi, da fotografiram umorjenko. Če dosežem dovoljen uspeh, bode zame in moji ženi nekaj slave in tudi denarja . . . Zarek upanja v naš štiri slabem položaju. Če se mi pa ne posreči . . . no, potem sem pač rojen za nesrečo. Eno razočaranje več ali manj! . . . Škode ne morete imeti nobene, kvečjemu le dobiček."

"Radi mene, gospod Buskal; priidite jutri ob desetih dopoldne v mo vrstnišnico. Do tedaj bodem vse pripravil."

V majhni temni kamri, v kateri se je zaprl Fran Buskal, je stal sklonjen nad posodo, v kateri je bila plošča v kislinah. Z največjo skrbnostjo jo je izpiral. Saj bi mu bila bodičnost zasigurno, če se mu posreči! . . . Mora se posrečiti! . . . Če se je izvršil zločin pod okoliščini, kakor si je predstavljaj, potem je morala žrtve, predno je izdihnila, gledati morilecovo naravnost v oči.

S žarečimi očmi je stal fotograf pred ploščo, in strmel vanjo. Njegovo srce je bilo burno . . . mora se posrečiti . . . za njega je pomenjal uspeh slavo . . . obstanek . . .

Končno se je zbral. Previdno je vzel ploščo iz vode, ter se približal majhnemu okenu z rdečo šipo. Držal je ploščo proti luči.

Pretrsel je, zadušil krik se mu je izvil iz prsi:

"Mož sin! . . ."

Plošča je padla na tla ter se razbila na tisoč koscev . . .

Kmalu na to je stopil Fran Buskal iz sobice. Komisar, ki ga je že neupljivo pričakoval, je takoj razvidel iz njegovega bledega obraza, da mož ni žrel sreče.

"Torej? Nič?"

"Nič!" — je zamrmral fotograf.

"Če bi se enkrat poizkusil?"

"Nemogoče! Proznost mrežnice je že uničena."

Drugi dan je dobil policijski komisar sledeče poročilo:

Danes jutraj ob deseti uri sta bila najdena zakovca Buskal v svojem stanovanju mrtva. Žiravnik je ugotovil smrt po zastrupljenju. Vzrok: Revščina. . .

"Da, taki so iznajditelji," je murmur komisar pred se in zmajal z rameni. "Vsi so enaki! Navadni sanjajoči so, pa mislijo, da so iznašli bogve kaj . . ."

Srečen bolnik.

Zadnje, ko je bilo tako mraz, kakor na severnem tečaju, je zločej tudi mene zapeljal, da sem se šel drsat. Še danes se tega kesam. Samo dve uri sem se mudil na ledu, a v tem času so bile moje noge večkrat obrnjene navzgor, kakor navzdol in zeblo me je v lumb, ker je bil ta najdalje v dotiki z ledom.

Če se nisem vračunal, sem telebnil sicer samo sedem in dvajsetkrat, kakor oče Prosene tistikar, ko so je prvič na bieleklu v Sisko peljal, ali te vaje so bile tako "pretresljive", da naposled niti vestati nisem mogel. Ležal sem na ledu, molil noge proti nebu in z vdanostjo v visjo voljo prenašal zasmehovanje različnih "frocov" v starosti od znanega paragrafa do 18 let. Gani se, usem mogel.

A našel se je mož samaritanskega značaja, ki mi je prihitel na pomoč. Krepko me je vzdigil in ko sem stal na nogah, me je privel tako krepko prijel za roko in okrog pasa.

Le naze se oprite, gospod profesor, mi je rekel s protektorsko prijaznostjo. Popeljal me vas kar do paviljona. Saj drsanje tako ni nič za najo. Za nav nevrastenike je sploh najboljše, da nisoar ne delamo.

To besede go me razburile. Mož je bil dober in sit, izpit in rdeč, kakor kak prelat. A če je še sam nevrastenik, kako si dovoljuje mene priiterati tej vrsti nesrečnikov, mene, ki sem zdrav, kakor riba, hud, kakor jaka terbijska, podjeten, kakor klanonč Šiška in življenja vesel, kakor le kaj.

Vidite, gospod profesor, vse to gojenje športov je pravzaprav neumnost, je dojal moj resitelj. Tudi jaz se sicer drsam, ali skrajno zmerno in le toliko, da se ne odvadim. Pravzaprav le sedim na klopi, ali stojim na

hočejo biti. Čemu neki? Jaz nisem bil še nikoli truden in delat tudi še nisem nikoli. Dovolite da se vam predstavim: Matko Siratka, računski oficijal.

— Jaz sem X. Y., profesor klasične filologije.

— O, revež, je zavzdihnil gospod Matko Siratka. Profesor klasične filologije! To morate pa že dolgo nevrasteničen biti.

— Ali — dovolite, gospod oficijal — iz česa sklepate, da sem nevrastenik?

— O, drugi gospod profesor! Kdor je tako dolgo nevrastenik, kakor sem jaz, spozna že od daleč vsakega svojega sobolnika. Vi ste nertozni, gospod profesor, glava vas boli, srce vam nemirno bije in hrbet vas boli.

— No, gospod Siratka, v zmoti ste . . .

— Ali ljubi gospod profesor! Meni poje! Nikar! Meni ne! Vidim, da ste melanholik, življenja ste navečani, ljudje se vam gubijo.

— Ne, ne in ne, gospod Siratka.

— Ne? No, le malo potrpite. Ti pojavi ne izostanejo, to vam rečem jaz, ki sem izkušen človek. Name se lahko zanašate. Jaz sem nekaj specialista za nevrastenijo. Bolje je poznati, kakor vsak padar . . .

— Kaj niste več računski oficijal? sem ga vprašal.

— O, še, je dejal gospod Siratka, a pravzaprav le formalno. Čez tri leta pojdem v pokoj, dasi sem še mlad. Ko sem pa tako bolan. V resnici sem pravzaprav še sedaj samo nevrastenik.

Nekako ponosno je to rekel gospod Matko Siratka in poznalo se mu je, da je z dušo in s telesom nevrastenik.

— In kako se zdravite, gospod Siratka, sem vprašal nekako strmeljivo, kajti bal sem se, da spravim tega čudnega bolnika v zadrego. Najbrže bo to zdravljenje drago.

— Nikakor ne, je menil Siratka. Zaradi stroškov si ni treba delati skrbi. Zdravil zoper nevrastenijo le-karnarji sploh ne poznajo. Treba je le mnogo počivati in se mnogo muditi na dobrem zraku. Lejte, jaz sem vsak dan nekaj ur na zofi in nekaj ur v Tivoliju. Ta Tivoli, to je za nas nevrastenike nekaj izbornega. Ljudje, ki nimajo nobenih živcev, so sploh reveži, ker ne morejo umeti in čutiti tivilskih krasot. Tem revčkom je vse eno, ali uživajo tivilski zrak ali prah Šelenburgovih ulic.

— A, gospod oficijal, dovolite mi prasanje: Kaj pa tako pravzaprav delate v dan?

— Dolgočasim se, gospod profesor. Vi ne veste, kako je to zdravo. Jaz sem že po sedem ur sedel pri tivilskem vodometu in sem se dolgočasim. To je za nevrastenike nekaj izbornega.

Odšla sva s drsaljšča in počasi korakala proti mestu.

— Veste, gospod profesor, mi je pripovedoval moj novi znanec, jaz bi svojo bolezen gotovo lažje prenašal, če bi mogel iti v kak sanatorij. A kaj, ko ni denarja. Zato prenašam svoje gorje doma. Ampak za vas, gospod profesor, bi bilo to nekaj izvrstnega. Glejte, poskusite, da pridete v kak sanatorij . . .

— Potrudil se bom, sem vdan v svojo usodo zagotovi gospodu Matko Siratko, najsmrečnejšega bolnika, kar sem jih kdaj videl.

Mož je bil z veseljem, da s pravim navdušenjem nevrastenik. Locila sva se pred prodajalno delikates, kjer si je gospod Siratka nakupil zdravil zoper nevrastenijo, ki so mu omogočala, da ga je vse bolelo in da je sovrščal vse svet in da se mu ljudje gusili. Srečni Siratka.

Tisk tvoj tiskarstva: čimla

je izumil neki angleški inženir. Pri električnih eksperimentih je slučajno pritisnil neki kovani denar, ki je padel na mizo in se tikal prst, na vlažen papir, ki je imel kovinasto podlago in istočasno na neizolirani električni tok. V svoje veliko začudenje je zazpal na papirju odisek denarja. To opazovanje je zasledoval in sedaj je zgradil stroj, ki rabi samo suh, s kemikalijami impregnirani papir. Tiskarskega črnila pri tem tisku sploh ne rabi. Stavček se črno odnese na impregniranem papirju, ker papir teče preko kovinaste podlage in gre istočasno električni tok skozi stavček. Po različni kakovosti in vrsti kovine, ki eldi za podlago in po različnosti impregniranja, se lahko tiskajo vse barve mavre, da, mogoče je tiskati podobe v barvah, tako da se od dobrih fotografij ne odlikuje.

Črni domino.

Ze več let ni bil v Parizu karneval tako divji in hrumen, kakor leta 1832. V tem oziru so se posebno odlikovali v visokih finančnih krogih, toda tudi legitimisti, ki so živeli z oleanisti v vednem sovrastvu, so se polagoma spoprijaznili z meščanskim kraljestvom in zopet odprli svoje salone veselomu življenju. Ljudstvo se je veselo zabavalo v javnih lokalih. Glavna zabava pa je bila, kakor vedno, maskerada v veliki operi ki je bila posebno za to leto izredno krasna in veličastna, dasiravno je nekaj dni prej dšlo iz Londona poročilo, da je povsodi razširjala strah in trepet. Toda kljub temu, da se je ta strašna epidemija tako hitro razširjala, veselili Parizani niso izgubili veselja do življenja. Veliki pleh je bil napovedan, vstopnice župljane in vse priprave gotove.

Ze pred nočjo so bili vsi prostori operne palače tako napolnjeni, da je bilo videti nerazumljivo, kako da morejo dobiti vedno novi prilagajajoči prostora. Fantastične maske in prikazni so valovile v nebrzdanim veselju seminjav. Nikdo ni niti najmanj mislil na kolero, ki bi mogla priti vsak čas v Pariz.

Proti polnoči so opazili razposajeni veseliki enkrat tu, potem zopet tam postavbo, v črni domino oblečeno masko, ki se je plazila tiho kakor senca po dvoranah. V grozljivost njegove prikazni je še povečalo, da se ni nič oglašila, in da je povsod, kjer se je pokazala, povzročila začudenje in strah. Ni čulno, da je ta neprijetna prikazen povsodi vzbujala občeno pozornost. Kmalu se po vseh dvoranah govorilo, da je prišel na zabavo "strah maskeradne veselice".

Med navzočimi gosti je bil tudi mlad plemič po imenu Viktor d'Erigny, ki se je prikratk udeležil karnevala v Parizu. Njegovo veselo obnašanje, dobra vzgoja, in gotovo tudi obilo denarja, katerega je kar trolil, mu je pridobila v najkrajšem času mnogo prijateljev. Pili so ravno šampanjca, ko so dobili poročilo o tajinstveni maski.

Divji ples, živahno vrvenje, penete vino vse to je vzbujljivo učinkovalo na mladega moža. Takoj je vstal, da se, kakor je rekel, seznanj z nenavadnim gostom. Toda Viktor d'Erigny se ni prišel od mize, ko je nuenkrat vse obmolnilo. Slisati je bilo le šumenje svilnate obleke, in nuenkrat je stala črna maska pred mizo.

Mladi mož se je siloma premagoval.

"Dobrodošel, 'strah maskeradne veselice'!" je zaklical in se obrnil k strašni prikazni. "Vsedl se k meni in mi povej, če prideš iz nebes ali pekla, če si mlad ali star, srečen ali nesrečen!"

Odgovora ni dobil. Črni domino je le grozeče dvignil roko, ter hotel oditi.

Sedaj je prijel mladi mož masko za roko, da jo pridrži.

"Kdo si, skrivnostno bitje?" je zaklical. "Govori, drugače rabin si lo!"

V tem trenutku je bila maska obkoljena od vseh strani, in Viktorjeva roka se je tegnila, da odtrga maski krinko z obraza.

Sedaj je zadonel globok, zamolkel glas, kakor bi prihajal iz groba:

"Kaj hočete? Nazaj, nesrečniki, ki ne veste, kaj delate!"

"Nobenega upiranja," je zaklical d'Erigny, ki ni hotel odnehati za nobeno ceno. "Dolgo si se že iz nas norčeval, končno hočemo pa vendar vedeti, kdo si!"

"Krimo volit!" so kličali drugi.

"Kakor želite," je rekel domino, kakor prej, z nrtvaškim glasom. "Pa naj bo! Prišel sem naravnost iz Londona in sem — kolera, ki vas bo vse uničila."

Prestrašeni so odstopili okoli stojajoči, in maska je izginila.

To se je zgodilo proti polnoči. Ob treh jutraj so se odcepjali prvi, za kolero obolele osebe iz opere v bolnišnico, med temi tudi Viktorja d'Erigny. Ob starih je bilo že stridenost bolnikov. Čela vrsta z ljudmi naloženih voz kolera bolnikov, pišejo kroniki, "se je pomikala naravnost k občinski bolnišnici 'Hotel Dieu', kjer so nesrečniki v svojih pisanih maskeradih četekat kamalu umrli."

Tajinstveni domino je izginil, toda njegova strašna šala je učinkovala. Policijski organi takratno vlado niso mogli nikdar iznajti, kdo je bila maska in skrivnost je ostala neodkrita do današnjega dne.

Mali (sveti) kralj, ki rabi na glavi

Žena z najlepšimi nogami.

Ves Pariz leži pred njo, namreč pred lepo igralko Mono Delzo. V dobesednem smislu je treba razumeti to, da leži ves Pariz pred njenimi nogami, ker so njene noge najlepše na njej. Ona pa jih neguje tudi, kakor se spodobi za tako drugočenost in seveda te lepote ne prikriva lepote željnim očem. Ni ga človeka v Parizu, ki bi mogel reči, da je stopila kdaj na kameniti trotoar odkar je zasledila lepoto svojih drobnih nožic. Ali pa je prišla sama do spoznanja, da ima tako naravno dragocnost, ali pa jo je izsledil kdo drugi. Na ceste tedaj ne stopi nikdar, za svoja pota ima čelo vrsto avtomobilov. Njeno obnavalo so tenke svilene nogavice v svetlih barvah in drobni čevljički, nalahke napravljeni pri posebnem umetniku čevljarju. Duxa pa hodi vedno bosa, seveda samo če je to neiz-

ogibno, sicer pa leži ali pa sedi in njene nožice slone na mehki blazini. Razume se, da so po vsem stanovanju razgrnjene mehke preproge, v katere se pogreza noga. In če izstopi iz svojega avtomobila, morajo pogniti nalahke za to nastavljeni služabniki pred njo po trotoarju mehke preproge, da ne stopi njena noga na trdo. Na odru pa lahko občuduje vsakdo njene noge. Igra namreč samo vloge, v katerih nastopa bosa, zdaj kot kmečka deklica, zdaj kot bernčica ali ciganka.

Njene noge so baje tako brezhibne, da se trgajo vsi kiparji za prednost, da bi smeli po naravi izklesati in upodobiti te drobne nožice. Do sedaj pa se ni posrečilo še nobenemu, da bi vru bila Mono Delza zaupala tako delo, kakor edino velikemu Rodinu.

BOJAKI, NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA", NAJVEČJI IN NAJCENEJŠI DNEVNIK!

= Cenik knjig, =

katere se daje v zalogi

Slovenic Publishing Company

82 Cortlandt St., New York, N. Y.

MOLITVENIKI.

DUŠNA PAŠA, vezana 80c., z zlato obrezo \$1.—

JEZUS IN MARIJA, vezan v platno 50c.

MALI DUHOVNI ZAKLAD, šagrin, zlata obreza 90c.

POBOŽNI KRISTJAN, fino vezano 80c.

RAJSKI GLASOVI, fino vezano 80c., z zlato obrezo 40c.

SKREBI ZA DUŠO, zlata obreza vez. \$1.—, fino vez. \$1.20.

SVETI ROŽNI VENEČ, 50c.

SVETA MAŠA, v usnje vez. zlata obreza 75c.

SVETA URA, vez. 60c., usnje vezana zlata obreza \$1.20.

VRTEC NEBEŠKI, v platno vez. 70c. slonokost imit \$1.50.

POUČNE KNJIGE:

ABECEDNIK SLOVENSKI vez. 25c.

ABECEDNIK NEMŠKI, vezan 25c.

AHNOV NEMŠKO — ANGLEŠKI TOLMAČ, 50c.

ANGLEŠČINA BREZ UČITELJA, 40c.

EVANGELIJI, 50c.

TERTIO BERILO, 40c.

GRUNDREISS DER SLOVENISCHEN SPRACHE, vezan \$1.25.

HRVATSKO — ANGLEŠKI RAZGOBORI, mali 50c., vel. \$1.00.

KATEKIZEM, mali 15c., veliki 40c.

HITRI RAČUNAR, 40c.

NAVODILO KAKO SE POSTANE DRŽAVLJAN ZJED. DRŽAV, 5c.

PODUK SLOVENCEM, KI SE HOČEJO NASELITI V AMERIKO, 30c.

PEVA NEMŠKA VADNICA, 35c.

PRVA RAČUNICA, 30c.

ROČNI ANGL.-SLOV. SLOVAR, 30c.

SLOVAR SLOV. NEMŠKI (Janežič-Bartel) nova izdaja, \$3.00.

SLOVAR NEMŠKO SLOV., nova izdaja \$3.00.

SLOVARČEK PRIUČITI SE NEMŠČINE BREZ UČITELJA, 40c.

SLOVENSKE PISMARICE I, in II, del, vsaki po 70c.

SPIRITNA KUHALICA, broš., 80c.

ZGODBE SVETEGA PISMA STARE IN NOVE ZAVEZE, 50c.

ZBERKA LJUB. IN ŽENITOVANJEH PISEM, vel. 40c.

ZABAVNE IN RAZNE DRUGE KNJIGE:

ANDREJ HOFER, 20c.

AVE MARTJA, 20c.

AVSTR. EKSPEDICIJA, 20c.

AVSTR. JUNAKI, vez. 90c., broširan 70c.

BARON RAUBER, 20c.

BARON TRENN, 30c.

BELOKRAJSKI BIER, 15c.

BENEŠKA VEDEŽEVANJA, 20c.

BOJ ZA PRAVICO 40

BOJZA POT NA BLEDO, 15c.

BOŠČIJI DAROV, 15c.

BUČKI V STRANU, 25c.

BUNSKA VOJNA 30c.

ČAS IN TESAR, 20c.

ČERKVIČA NA SKALI, 15c.

ČESAR FRAN JOSIP, 20c.

ČESARICA ELIZABETA, 15c.

ČIGANOVA OSVETA, 30c.

ČVETNA BELOKRAJSKA, 40c.

ČVETKE, 20c.

ČAS JE ZLATO 25c.

ČENT BRATJE, 20c.

DAMJA S KAMELIJAMI, fino vez. \$1.20.

DARINKA, MALA ČRNOGORKA, 20c.

DE

"GLAS NARODA"
(Slovenic Daily.)
Owned and published by the
Slovene Publishing Co.
(a corporation.)
FRANK SAKSER, President.
JANKO PLESKO, Secretary.
LOUIS BENEDEK, Treasurer.

Place of Business of the corporation and
address of above officers: 82 Cortlandt
Street, Borough of Manhattan, New York
City, N. Y.

Čelo leto volja list za Ameriko in
Canada \$3.00
pol leta 1.50
za mesto New York 4.00
pol leta za mesto New York 2.00
švopro za vse leto 4.50
pol leta 2.50
čest leta 1.75

"GLAS NARODA" izhaja vsak dan iz
vsake nedelje in praznikov.

"GLAS NARODA"
(Voice of the People)
issued every day, except Sundays and
Holidays.
Subscription yearly \$3.00.

Advertisements on agreement.

Dopisi brez podpisa in osebnosti se ne
vračajo.
Znan naj se blagovoli pošiljati po —
Money Order.
Pri spremembi kraja naročnikov
prosimo, da se nam tudi preloži
novega naslova, da hitreje najde-
mo naslovnika.

Dopisom in pošiljankam naredite ta na-
znan:

"GLAS NARODA"
82 Cortlandt St. New York City.
Telefon 4687 Cortlandt.

Koncem tedna.

Lastniki tovarov, v katerih se izde-
lujejo plašči, so sklenili s svojimi
delavci večen mir. Čas je že bil, da
se je to zgodilo, posebno ženstva
v tej industriji se niso dali pokriti s
plaščem krščanske ljubezni.

Po mnenju profesorja Zueblina je
pomikanje denarja vzrok marsika
terega nesrečnega zakona. To spo-
ma lahko tudi človek, ki ni študiral
za profesorja.

Neka sufragetka je rekla: Ako bo-
do ženske imele volilno pravico, po-
tem ne bo več vojne. Mogoče. Su-
fragetke bodo imele za mlade in
krepke faute drugo porabo.

Mlada žena v Malone, N. Y., ki je
lanskega leta zapustila svojega mo-
la in svoje otroke, se je zopet vrnila
k možu, češ, da je bila šla samo ma-
lo si ogledat svet. Kateri svet si je
neki ogledala? Najbrže lahkoživi
svet.

Neki grof je dejal, da je pošteno
delo vsakemu na čast, tudi grofu.
Gotovo tudi grofu. Naj le delajo ti
plemeniti, saj so dolgo časa živeli
od dela drugih.

Pri pogrebu grofice Trigona, ka-
tero je ustrelil njen ljubimec, se je
kar trilo ljudstva, posebno ženstva.
To je simpatija z mučenico zakonske
nezvestobe.

V državi Washington, kjer imajo
ženske volilno pravico, se hočejo te
sedaj odtegniti poročniški dolžnosti.
To je stara stvar. Ženske hočejo
posred enakopravnosti pri enakih
dolžnostih.

Newyorške sufragetke so haje
sklenile in se zanimali, da se ne bodo
popred pomozile, da se bo upeljala
v državi New York ženska volilna
pravica. To je krepost vsled sile.

Milijon biblij so razdelili po hote-
lih in drugih javnih prostorih. Ako
bi bili razdelili milijon blehov kruha
med one, ki trpe lakoto, bi bili imeli
večjih zaslug pri Bogu.

Listi so poročali, da je Louisiana
idealna država za svinje. Upamo, da
je tudi za ljudi.

V državi Massachusetts bodo
predložili v zakonodajni načrt zakona,
ki določa, da se morajo vse živali
popred omotiti, predno se zakoljejo.
Za varstvo živali se stori več, kakor
za varstvo ljudi.

Grof Appony je prehitro odšel iz
Amerike. Moral bi bil še počakati,
da bi bil videl ameriške "izvanredne
manevre" in mogel potem v Evropi
predavati o ameriških pripravah za
svetovni mir.

Použito vprašanje na ljubljanske-
ga "Slovenca". Neki požobni me-
sečnik v Ameriki je prišel oglas
propale tiskarje P. V. Rovnanič &
Co., ki so bili trdki že tri mesece
v konkurzu. Ali bi urednik tega me-
sečnika tudi moral povrniti ljudem
denar, ki so ga izgubili pri tiskarji?

strijski konzul Silvestri v Chicagu.
Tako pohvalo bi bil lahko izrekel tu-
di poglavar Zulu-Kafrov, ker isto-
tako pozna. "Ljudsko posojilnico",
kakor konzul Silvestri.

Kaj namerava vlada?

Oficijska izjava vlade Zjedinjenih
držav, da so velike vojaške operacije
ob mehiškem meji samo navadne
vojaške vaje, je drzovita. V slučaju
manevra se ne da vojakom ostrih
patronov in vojne ladije ne vzamejo
seboj vse polno municije. Tudi se v
slučaju navadnih vojaških vaj ne po-
vabi osem tisoč častnikov milice, da
se udeležijo vaj kot "gledalci". Kaj
namerava vlada s svojim početjem?
Za samo demonstracijo proti Mehiki
so taka sredstva prevelika. Ostra
diplomska nota bi bila za vse slu-
čaje zadostovalna.

Pravi se nadalje, da so milijarde
ameriških interesov v Mehiki v ne-
varnosti. In Anglija je haje v intere-
su svojih državljanskih naprosila
Zjed. države, da posredujejo. Kar
se tiče izjave, da je Anglija napro-
sila Zjed. države, da bi posredovale
v Mehiki, je ista naravnost smešna.
Anglija se bo pač varovala nam po-
veriti tako nalogo. Vrh tega je An-
glija dotično vest takoj zavrnila.

Kaj hoče vlada predsednika Tafta?
Ako bi dandanes sedel v Beli
hiši Roosevelt, potem bi ne bilo po-
trebno povpraševati po namenu in
po ciljih mobilizacije. Toda kaj hoče
Taft? On je miren, previden, poča-
sen in bladen. Kaj hoče z vojno igro
doseči? On vendar ne bo s kanoni
streljal na vrabce? On ne bo radi
samo diplomatske akcije ves vojni
aparati spravil na noge?

Kakor vse kaže, stojimo pred res-
nim dilemom, ali se bomo pred svet-
tom neskončno blamirali, ali Mr.
Taft se bo v zgodovini imenoval —
novečevalec Zjed. držav.

Dopisi.

Franklin-Conemaugh, Pa.

"Pozdravljen bodi, dom predragi,
pozdravljen, novi ti naš stan!
Tvoj svetok si ozi naš zmagi;
Slavoslav stajamo na dan!"

S temi besedami se pričnjam pe-
sem, ki se bo razlegala velikonočni
ponedeljek t. l. v novi dvorani "Slo-
venskega Izobraževalnega Doma" na
Franklin Borough, Pa.

Priznavamo, da se rojaki širom
naše domovine vedno bolj pro-
bujajo v zavesti, da so sinovi ene
matere Slovenije, tola toliko na-
predka in energije, toliko skupne
vzajemnosti in vstrajnosti se dosejajo
pri pokazala nobena slovenska nasel-
bina, kot je je pokazala naselbina
Franklin-Conemaugh.

Na Franklin Borough, Pa., je do-
sedaj 6 družin, katere so se ustano-
vile v naslednjem redu: 1. Slove-
nsko pevsko in izobraževalno (prej
dramatično) društvo "Bled", usta-
novljeno dne 5. novembra 1905; 2.
Polp. društvo M. Danica šte. 44 S.
N. P. J. 3. Socijalni klub šte. 5 J.
S. N. Z. 4. Polp. društvo Zavezniki
šte. 3 S. D. P. Z. 5. Polp. društvo
sv. Barbare postaja šte. 55; 6. Žen-
sko polp. društvo Zorislava št. 148
S. N. P. J.

Dosedaj se ni imelo nobeno ome-
njenih društev svoje dvorane, ampak
seje, oziroma pevске vaje, veseli-
ce itd. so se morale vsiti v najetih
prostorih. Zato se je pred dvema
mesečema izprijela misel, naj bi se
zgradila vsa država ter si postavila
skupni dom. V ta namen se je skli-
cala za dan 29. januarja 1911 izvan-
redna seja vseh 6 društev, pri kateri
naj bi se posvetovalo, kako bi se
dala uresničiti misel o gradnji skup-
nega doma. Pri tej seji se je poka-
zala vsestranska navdušenost članov
in članice vseh društev v toliko meri,
da se mogel v ta namen izvoljeni od-
bor (konzorcij) takoj pričeti poga-
jati zastran nakupa zemljišča in
gradnje stavbe.

Zemljišče se je kmalu dobilo; isto-
leži sredi Franklina na najprijetnej-
šem prostoru. Ker je bivši lastnik
biše, dober prijatelj nekaterih roja-
kov, se je posrečilo kupiti od njega
zemljišče in na njem stojelo dvonad-
stropno hišo za enako ceno, kot je
isto sam kupil, namreč za \$3200.00;
dobili smo tudi primeroma ugodne
pogoje odplačevanja. Kakor hitro je
bilo to dogovorjeno, so začeli konzor-
cij takoj prihajati obilni darovi
in posojila; v teku enega meseca se
je nabralo nad \$1200.00. Posebno
polovalno moramo omeniti vseh šest
društev; posodila so konzorciju kron
\$500.00, in ker niso imela denarja
dovolj v svojih blaginjah, so si mo-
rala večnoma vsa denar šele izposo-
diti, predno so ga mogla kalokiti.

V ta dejanja se pač dovolj jasno
vidi, da se bomo kmalu našli v
novi zgradbi naših društev, ki

drugje v Ameriki. Vsa čast taki za-
vežnosti! Dokler ostajemo tako so-
lidarni, se nam ni bati nobenega na-
sprotnika, in naj isti uporablja še
tako podla sredstva, da bi uničil na-
še delovanje, ali vsejal razpor in pre-
pir med nami!

Vseh dobrotnikov novega "Do-
ma", ki so z darili ali posojili pri-
pomogli do gradnje, ne moremo tu
naštevati, ker je število preobilno;
njih imena pa bodo ovekovečena v
spominski ali "zlati" knjigi, katere
bo ostala spravljena v arhivu ter bo
še pozni rodovom živa prič o njih,
ki so bili soustanovniki novega zave-
tišča slovenskim društvom na Frank-
lin Borough.

Za bodoči dom se bo primerno pre-
delala in povečala sedanja stavba;
stroški so preračunjeni na \$1140.00.
Ker se je kontraktore zavezal, vsa
dela izvršiti v 5-6 tednih, trdno
upamo, da bomo mogli že 19. aprila
napraviti prvo veselico skupnih dru-
žtev v novi dvorani; ob tej priliki
nam bo naš "Bled" s svojimi 26
peveci pod vodstvom prof. Rafaela
Zupance gotovo zopet pokazal, da je
kos stavljeni si nalogi, brez ozira na
zapreke, ki se mu še vedno stajajo
od nekaterih strani.

"Slovenski Izobraževalni Dom"
je namenjen kot dom vsem rojakom,
naj si že isti prihajajo iz Avstrije,
ali so pa rojeni v Ameriki; zato tudi
nočemo poslopja nazivati "Avstrijski
dom", ampak "Slovenski".
(Mislim, da je dom v Pittsburghu na-
menjen tudi vsem rojakom; ali ne?)
Slednje naj se navedemo imena
članov prvega konzorcija; ti so: Fr.
Pavlovič, predsednik; Anton Gabre-
nja, podpredsednik; Jakob Kocjan,
I. tajnik; Andrej Vidrih, II. taj-
nik; Antona Urbas, blaginjak; Jakov
Kos, pom. blaginjak; Josip Bricej,
predsednik nadzornega odbora; Fran
Merlak in Antona Strišar, nadzor-
nika.

Poleg imenovanih spada v konzor-
cij še 12 kolektorjev ali nabiralec,
kijih naloga je, agitirati med rojaki
in prijatelji, da prispevajo z darili
in posojili k zgradnji doma.

Upamo, da bo vzdržani vzgled
franklinskih rojakov vse one nasel-
bine, v katerih prebiva rojakov do-
volj, da bi si tudi lahko postavili
svoje slovenske izobraževalne domo-
ve (to imenovanje se zdi nam naj-
prikladnejše in najprimernejše).
Vzrok, da tega še niso storili, leži
edino v tem, ker se bojijo pričetja.
Toda le pogum, rojaki! Tudi zelo
obtežen voz se le težko premakne z
mesta; kadar se pa enkrat premakne,
je treba le malo pomoči, da se več
ne ustavi.

Pozdrav vsem zavednim rojakom!
R. Zupance.

Coeur d'Alene, Idaho.

Cenjeni g. urednik! —
Z delom gre tukaj bolj slabo, da-
slovno nam vedno obetajo, da bode
v kratkem dovolj dela. Maja mese-
ca začnejo namreč tukaj graditi ve-
liko parno žago, iz pivovarne pa ho-
čejo preseliniti tovarno za papir,
ker mislijo tukajšnji vodopadci, da
bodo tukajšnje mesto za vedno po-
stavili na suho. Toda motijo se, ker
se še vedno dobi dovolj okrepila za
suha grla, v kolikor dopušča mošnj-
ček. Tukaj so samo tri slovenske
družine in trije samci, tako, da o ka-
kem podporam družinu ne moremo
govoriti, ker nas je premalo. Neke-
teri smo pa zavarovani pri drugih
družinah, da ne bi bili v slučaju ne-
sreče ali obolenja odvisni od drugih.

K sklepa dopisa pozdravljam vse
rojake in rojakinje širom Amerike,
posebno pa bralce in bralke preko-
ristnega lista Glas Naroda, na kate-
rega bi moral biti naročen vsak za-
veden Slovenec v Ameriki.
Mat. Jesih.

Ohio City, Colo.

Cenjeni g. urednik! —
Tudi jaz sem se namenil napisati
nekaj vrstic iz našega hribovitega
kraja, in zato Vas prosim, da mi do-
volite nekoliko prostora. — Tukaj
smo samo trije Slovenci, ter smo vpo-
sleni v rudokopu. Ostali so Angličani
in nekaj Švedov. Kar se tiče dela,
je bolj srednje. Plača je različna —
za črno delo od \$3 do \$4, hrana
stane pa \$1 na dan, tako, da nam še
malo ostane; za črno delo ne mo-
remo veliko izdati, ker je oddaljena
najbližja gostilna od tukaj 6 milj.
Rojakom ne svetujem semkaj za de-
lom hoditi, ker se ga le težko dobi.
Kadar se bode pa delo lažje dobilo
v teh krajih, bode pa že sporosti.

Koncem dopisa pozdravljam vse
rojake in rojakinje širom Amerike,
vam g. urednik pa želim mnogo
uspehov.
Ivan Prezel.

Stara navada je zdraviti revmatiz-
em, trganje po udih, neuralgijo, svi-
njenje itd. z Dr. Richterjevimi "Pain
Expeller". Pravi Pain Expeller se
dobi tudi v Ameriki v sleherni lekarni
za 25 centov in izboljša in na splošno

Na Rievotu, najut of marč 1911.

Dear Mister Editor:

Mogoče, da boste rekli: Mike iti
zabavit tujin, da bi te že tukaj pa-
met srečala, pa kaj resnega nam po-
ve sedaj ob času pokore.

I an. — je že tako, kakor je; saj
sem se že malo spreobrnil, ker se
držim sedaj bolj svojega far ali ru-
ma, kjer pamet štedim ter Karota
dresiram.

Ta hudimam znal bo kmalu že cel
pasji lengvič. — Kedar zaurkim,
prinese mi že sam boundi drv iz gro-
čora ali od Taljana kar fir ali
čar ali gratis. Postavlja se na gla-
vo kakor poje v cirku, pleše in
na vorgelec piska, ter udarja s ta-
cami na kitaro.

Tudi ga ne začnem s samim ne-
kdanjim bikom s Kudelovega.
Ta takšle se je na pustni dan v
salonerjevo pusi zaljublil. Včeraj do-
bi je po špeš delivery eno postelj
karto s sledečimi verzji v pasjem
lengviču:

Kolkor mišk sem že vlovila.
Kolkokrat čez plot skočila;
In zapela "mian" na glas,
Tolkokrat te ljubim jaz!

Tvoja Pussy iz kornerja.

Kaj mislite, kaj ji je ta zlumek na
režistret danes ansveral? Tole:

Kolkorkrat sem že zalajal,
Z repom sem in tja zamajal;
Tolkkrat rad imam te jaz,
In te emoknem na obraz.

Tvoj Cegaretor Karo.

Poleg tega imam tudi ju-ževalji
zvečer biznasa, da oba kapuna fu-
tram in pitam s pozlačeniimi zabelje-
nimi orehi in posrekanimi lesniki.
Jednega bo kmalu mast zalila, dru-
zega bo pa razneslo. — Saj veste, da
sem jun promizal za remuno-rešen
istemu, ki prvi agane ono kompleci-
rano naganjo od šika farmarja Pe-
telina in Špele. — El present je se
ni nihče pogumal, ker morda misli-
jo, da je to nonzens.

Luka-ut Mike, ali si čital lest tajn
oni dopis v Narodnem Glasu iz Len-
singa. Mišl-gon: Kjer se neki sup-
skrajbar zelo intrese-sira za moje pri-
felece. — Pravi, naj bi jih dal ven
skupaj kakor naš Prešira svoje pe-
smi. Šurtink, da imam vse zbrane,
— samo kam čem z njimi, ali jih naj
dam sam za njega priatiti? — Kdo
jih bo še pričelal?

V Jest pal-jest-Tine, Ohajo, imam
svojega brata po imeu ravno tako,
kakor sem jaz v krsne bakve zapi-
san in tudi Miketa C., hoče posnemati.
— Hvala Bogu, — da imam tu saj
nekaj zlahte, bomo pa morda enkrat
kaj imeli pri testamentu biznasa.

Poslal je za objavo lep dopis in
nekaj verzov, ki se glasijo dobesedno
takole:

Ko sem majhna bila,
V eoklah sem hodila,
Al zdaj gospa sem postala;
Za Proletarca sem darovala.

V Malerik sem se omožila,
Da lepe klobuke nosila;
In lep židan grant,
Da bolj vesel bo fanti.

Jaz pa hlače bom nosila,
Nobel se okol vozila;
Kdo bo meht gospodar?
Za me služ mož čenar!

Mike Cegare št. 2.

Sinoči čital sem en historij buk. —
šurtink po ingliš od ene farmarske
dekke, ki je krave in telce komendi-
rala več let, ter je mleko v žetjarju
nosila v mesto kost-inarjem.

Za njen pojd-zdej dal ji je bos cel
žetkar Krima ali smetane, naj ga
proda na marketu na njeno kožo ali
konto.

Zadela je žethtar na glavo in bajd
za biznasmus. Med potjo je zelo šte-
dirala, kaj si bo vse kupila za skupi-
ček: — štakens, garters in en zelen
pejt-ti-v-kot ali spodnje krilo s šlin-
gaem. — Kapila bom tudi ducat
rumenih jajc, da se bodo izlegle ru-
čiče putke!

No potem se bom pa že postrekala
ob nedejlah — ne bo se mi potreba
tako kiso drinut kot jave in kom-
plicitate izpustit drugam in tako

Med tem pa nagne glavo — in žet-
tar s smetano se prevrne na tla.

Šli so fuč: štakens, garters, pejt-
ti-v-kot in rudeče kokoši. — Meni se
je ta pur tink punea tako smilila, da
nisem celo noč zatisnil očesa. — Pa
še žethtar se je razbil na drobne kos-
ce; — inšurane pa tudi šur da ni
imela pri kaki Jednoti!

Danes zjutraj so me kurja očesa
bolela, skuhal sem malo čaja iz ter-
pentinove smole za medecin ter baze-
lina. — Kmalu mi je odleglo, le za-
spati nisem mogel.

Vzel sem fanten pen iz paketa, pa
sem pogruntal sledečo pesem ali
kuplet:

RINGA RINGA RAJA.

Ko se kratke hlače, krila smo nosil.
In v ta malo šolo se igral hodil:
Ringa ringa raja, radi smo plesal.
(: Je že tako tečaj bilo, ker druga
nismo znal. :)

Kedar sv. Miklavž je hodil na okol.
Pelhar polu orehov nam je bil po-
volj;
Siba pa Miklavža še zapela je:
(: Oj mama ne, smo ringa se skaka-
li okoli nje. :)

Prišel birme ko je srečen čas enkrat.
Botra in botro vsak tuel je rad;
Vorgelec in pecta če so nam kupil:
(: Smo ringa se in raja le okoli nje
vrtul. :)

Janec kravo žen ven na pasu zdaj,
Pazi pa, da v školo ne bi šla kedaj!
Sivka je pa v zeluhi Jančetu ušla,
(: Oj brezovka po Jančetu je rajala
doma. :)

Kedar prot' jeseni proso dozori,
Staro se in mlado tega veseli: —
Smo na podu snope ringa raja mel.
(: In po kopie, skakaje vstrie, me-
talj se vesel. :)

Je sosedov Janez cegale bel dobil
Za nabor vojaški, men' se revček
smil:

Ker ga tam v kosarni hudi bo ka-
prol:
(: "Ti teje z Jars! — holt, reheim
marš" — selciral na okoli. :)

Leta tri težavna službi ko soldat.
Ga na urlaup čajo, saj gre tudi rad;
Fant je zdrav in trden, krepak, zal
in čvrst.

(: Ko parnik gre, odpelje — v Ame-
riko čez Trst. :)

Ringa ringa raja, dela morsk val,
Ko se parnik gunea, kaj b' se fantič
bal?

Sreča saj v Amerik, čaka tebe raj;
(: Potreba le jo najti je — al' iti
spet nazaj. :)

Smola ino trubel je za njega tu.
Predno se privadi ingliš "haudjdu".
Mora v ining skolo rad nerad hodit.
(: Če hoče zab, olrajt ne slab — tam
v šopu kje dobit. :)

Pustni čas zabave dosti nam deli.
Bali so ženitve kogar veseli:
Mister John in Mary bla sta na oklie:
(: Kaj voftet je, to vsakdo ve, pi-
jače dost, potie. :)

Ringa ringa raja, pela Mary je.
Bebiček naj aja, mamea ziblje te:
Ringa ringa raja, sinko se igral.
(: Ko kratke hlače sv. Miklavž za
Božič je poslal. :)

Sol-on, Aj jem sinček veli
Jurij trali Vasi
Mike Cegare.

P. S.
Naprosčega mečvedka mi pa še
do sedaj niso iz države o. k. Lahoma
dopostali.

Drobne novice iz raznih krajev

Kakor Eva v raju.

V Liederkrantz Hall v Brooklynu
je priredila Thomas Curley Associa-
tion predstavo samo za gospode. Pri
predstavi je nastopila 16letna May
Hughes v Evinem kostumu. Ravno
je bila pričela plesati Salome Hou-
chee-Conchee ples, ko sta vstopila v
dvorano dva detektiva in zaplenila
plesalko. Zavila sta jo v koe in od-
peljala na policijo, kjer sta mogla
policijskemu poročniku "ad oculos"
dokazati, kako je bila plesalka med
predstavo "neoblečena".

Poslanec, ki ima humor.

Austin, Tex., 8. marca. Reprezen-
tant Pat Dunn je v državni zakon-
dajni predložil načrt zakona, s kate-
rim bi se naj prepovedalo ponarejati
in prodajati laze, zobe in nositi ozka
ženska krila v državi Texas. Mož se
nadja, da bode njegova predloga za-
dobila moč in veljavo zakona.

Polar na hladnosti Slovenici.

Predstavljajim ponosi je bil na-
stavljen v Sloveniji, predstava ob 10.

Slovensko katoliško

podp. društvo

svete Barbare

Za Zjedinjene države Severne Amerike.
Sedež: Forest City, Pa.

Inkorporirano dne 31. januarja 1902 v državi Pensilvaniji.

ODBORNIKI:

Predsednik: MARTIN GERČMAN, Box 683, Forest City, Pa.
Podpredsednik: JOSEF PETERNEL, Box 95, Willock, Pa.
I. tajnik: IVAN TELBAN, Box 707, Forest City, Pa.
II. tajnik: STEFAN ZABRIG, Box 508, Conemaugh, Pa.
Blaginjak: MARTIN MUHIČ, Box 537, Forest City, Pa.

NADZORNIKI:

Predsednik nadz. odbora: KAROL ZALAR, Box 547, Forest City, Pa.
I. nadzornik: IGNAC PODVASKIN, 4734 Hatfield St. Pittsburg, Pa.
II. nadzornik:
III. nadzornik: ALOJZ TAVČAR, 299 Cor. N. — 3rd St., Rock
Springs, Wyo.

POROTNI IN PRIZIVNI ODBOR:

Preds. porot. odbora: PAUL OBREGAR, R.R. No. 1, Weir City, Kans.
I. porotnik: MARTIN OBERZAN, Box 51 Mineral, Kans.
II. porotni:

VIHOVNI ZDRAVNIK:

Dr. J. M. SELIŠKAR, 6127 St. Clair Avenue, Cleveland, Ohio.

Dopisi naj se pošiljajo I. tajniku IVAN TELBAN, P. O. Box 707 a
Forest City, Pa.

Katol. Jednota.

Ustanovljena dne 24. januarja 1901 v državi Minnesota.
Sedež v ELY, MINNESOTA.

URADNIKI:

Predsednik: IVAN A. GERM, Box 57, Braddock, Pa.
Podpredsednik: IVAN PRIMOŽIČ, Eveleth, Minn., Box 641.
Glavni tajnik: GEO. L. BROZICH, Ely, Minn., Box 424.
Pomož. tajnik: MIHAEL BRAVINEC, Omaha, Nebr., 1234 So. 15. St.
Blagajnik: IVAN GOUZE, Ely, Minn., Box 105.
Zaupnik: FRANK MEDOSH, So. Chicago, Ill., 9483 Ewing Ave.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

Dr. MARTIN J. IVEK, Joliet, Ill., 900 No. Chicago St.

NADZORNIKI:

ALOIS KOSTELIC, Salda, Colo., Box 583.
MIHAEL KLOBUCHAR, Calumet, Mich., 115 7th St.
PETER SPEHAR, Kansas City, Kans., 422 No. 4th St.

POBOTNI ODBOR:

IVAN KERZISNIK, Burdine, Pa., Box 138.
FRANK GOUZE, Chisholm, Minn., Box 715.
MARTIN KOČEVAR, Pueblo, Colo., 1219 Eiler Ave.

Jednotino glasilo je: "GLAS NARODA", New York City, N. Y.

Vai dopisi naj se pošiljajo na glavnega tajnika, in vse denarne priloge pa na glavnega blagajnika Jednote.

PREMEMBA ČLANOV IN ČLANIC.

Društva sv. Cirila in Metoda št. 1 v Ely, Minn. dne 1. marca 1911. — Pristopili: Stefan Rozman, roj. 1883. cert. št. 14119, zavarovan za \$1000, raz. 3; Ana Rozman, rojena 1890. cert. št. 14120, zavarovana za \$500, razred 2. Društvo šteje 138 članov in 96 članic.

Društva sv. Sreče Jezusa št. 2 v Ely, Minn. dne 1. marca 1911. — Suspendirani: Ivan Čelcink, rojen 1889. cert. št. 13850, zavarovan za \$1000, razred 2. Društvo šteje 133 članov in 69 članic.

Društva sv. Barbare št. 3 v La Salle, Ill. dne 1. marca 1911. — Prememba zavarovalnice: Terezija Kaha, rojena 1877. cert. št. 8182, zavarovana za \$1000, razred 4, prenehal je \$500. Društvo šteje 2 članov in 1 članice.

Društva sv. Barbare št. 4 v Federal, Pa. dne 1. marca 1911. — Suspendirani: Janez Jereb, rojen 1883. cert. št. 9975, zavarovan za \$500, razred 3. — Pristopili k društvu sv. Jožefa št. 52 v Mineral Kans.: Alois Grila, rojen 1887. cert. št. 1382, zavarovan za \$1000, razred 2; k društvu sv. Jožefa št. 53 v Little Falls, N. Y.: Tomaz Legar, rojen 1887. cert. št. 10149, zavarovan za \$500, razred 2. Prvo društvo šteje 63, drugo 67 in tretje 78 članov.

Društva Marija Pomažaj št. 6 v Lorain, Ohio, dne 1. marca 1911. — Odstopili: Marija Zakarjek, rojena 1882. cert. št. 8252, zavarovana za \$500, razred 2; Tereza Rihotina, rojena 1878. cert. št. 8733, zavarovana za \$500, razred 3. Društvo šteje 18 članic.

Društva sv. Cirila in Metoda št. 9 v Calumet, Mich. dne 1. marca 1911. — Pristopili: Frane Svetič, roj. 1890. cert. št. 14099, zavarovan za \$1000, razred 2; Ana Ivec, rojena 1889. cert. št. 14100, zavarovana za \$500, razred 2; Stefania Vertin, rojen 1889. cert. št. 14101, zavarovana za \$1000, razred 2; Suspendirani: Konrad Kusold, roj. 1888. cert. št. 7451, zav. za \$1000, raz. 2; Milo Pavlak, rojen 1875. cert. št. 2956, zavarovan za \$1000, razred 3; Mila Bchov, rojen 1866. cert. št. 126, zavarovan za \$1000, razred 5; Manda Pavlak, rojena 1879. cert. št. 8319, zavarovana za \$500, razred 2; Marija Bador, rojena 1870. cert. št. 7954, zavarovana za \$500, razred 5. Društvo šteje 244 članov in 131 članice.

Društva sv. Jožefa št. 12 v Pittsburg, Pa. dne 1. marca 1911. — Pristopili: Rudolf Mežnar, roj. 1885. cert. št. 14079, zav. za \$1000, raz. 3. — Suspendirani: Jos. Rafković, roj. 1881. cert. št. 12467, zav. za \$1000, raz. 3; Henrik Botša, rojen 1891. cert. št. 13123, zav. za \$500, razred 1; Alois Čekuta, rojen 1884. cert. št. 983, zavarovan za \$500, razred 2; Alois Derman, rojen 1890. cert. št. 10821, zavarovan za \$1000, razred 1; Pavel Puc, rojen 1878. cert. št. 5109, zavarovan za \$1000, razred 2; Ivanka Puc, rojena 1883. cert. št. 8428, zavarovana za \$500, razred 2. Društvo šteje 77 članov in 34 članice.

Društva sv. Alojzija št. 13 v Bagnaley, Pa. dne 1. marca 1911. — Zopet sprejeti: Frane Vedeop, roj. 1891. cert. št. 12629, zav. za \$1000, razred 1; Frane Trobentar, rojen 1890. cert. št. 10922, zavarovan za \$1000, razred 1; — Suspendirani: Alois Novak, roj. 1888. cert. št. 12355, zav. za \$100, raz. 3; Josip Dinič, rojen 1878. cert. št. 6709, zavarovan za \$1000, razred 3; Ivan Mivec, rojen 1876. cert. št. 13015, zavarovan za \$1000, razred 3; Marija Peper, rojena 1876. cert. št. 10883, zavarovana za \$500, razred 5. Društvo šteje 50 članov in 24 članice.

Društva sv. Jožefa št. 14 v Crockett, Cal. dne 1. marca 1911. — Pristopili: Martin Vučkink, rojen 1879. cert. št. 14121, zavarovan za \$1000, raz. 4; — Zopet sprejeti: Ivan Skof, roj. 1875. cert. št. 1128, zavarovan za \$1000, raz. 3; Ana Skof, rojena 1881. cert. št. 8481, zavarovana za \$500, razred 3; — Suspendirani: Anton Sanković, roj. 1884. cert. št. 9982, zavarovan za \$1000, razred 2. Društvo šteje 43 članov in 23 članice.

Društva sv. Petra in Pavla št. 15 v Pueblo, Colo. dne 1. marca 1911. — Suspendirani: Jak. Glazar, roj. 1882. cert. št. 4373, zav. za \$1000, raz. 6; Frank Glazar, rojen 1890. cert. št. 6217, zavarovan za \$1000, razred 1; — Pristopili: Marija Bozbač, roj. 1879. cert. št. 8433, zav. za \$500, raz. 3; Mihel Lampert, rojen 1877. cert. št. 4338, zavarovan za \$1000, razred 3; Josip Giclar, rojen 1882. cert. št. 5019, zavarovan za \$1000, razred 2; Frane Stigelj, rojen 1878. cert. št. 1254, zavarovan za \$1000, razred 2; Josip Merse, rojen 1878. cert. št. 7372, zavarovan za \$1000, razred 3; Ivan Mahne, rojen 1876. cert. št. 4170, zavarovan za \$1000, razred 3; Iva. Pešek, rojen 1876. cert. št. 3397, zavarovan za \$1000, razred 4; Jos. Miklavčič, rojen 1863. cert. št. 1251, zavarovan za \$1000, razred 5; Ivan Remigar, rojen 1882. cert. št. 10425, zavarovan za \$500, razred 3; Frane Zupanc, rojen 1882. cert. št. 10638, zavarovan za \$500, razred 3; — Zopet sprejeti: Marija Merse, rojena 1890. cert. št. 10640, zavarovana za \$500, razred 1; Ivana Zupanc, rojena 1892. cert. št. 11042, zavarovana za \$500, razred 1; Antanija Remigar, rojena 1887. cert. št. 10524, zavarovan za \$500, razred 2; Ivana Lampert, rojena 1877. cert. št. 8576, zavarovan za \$500, razred 3; Tereza Miklavčič, rojena 1877. cert. št. 8571, zavarovan za \$500, razred 3; Barbare Pešek, rojena 1870. cert. št. 8578, zavarovan za \$500, razred 3; Marija Kisa, rojena 1872. cert. št. 8585, zavarovana za \$500, razred 5.

Društva sv. Cirila in Metoda št. 16 v Johnstown, Pa. dne 1. marca 1911. — Pristopili: Ant. Logar, roj. 1886. cert. št. 14076, zavarovan za \$1000, raz. 2; Mibaz Raspet, roj. 1877. cert. št. 14077, zavarovan za \$1000, razred 4; — Zopet sprejeti: Ant. Kušer, roj. 1885. cert. št. 4328, zav. za \$1000, raz. 3; Peter Fuča, rojen 1883. cert. št. 11016, zavarovan za \$1000, razred 3; — Suspendirani: Marija Bozbač, roj. 1879. cert. št. 8433, zav. za \$500, raz. 3; Mihel Lampert, rojen 1877. cert. št. 4338, zavarovan za \$1000, razred 3; Josip Giclar, rojen 1882. cert. št. 5019, zavarovan za \$1000, razred 2; Frane Stigelj, rojen 1878. cert. št. 1254, zavarovan za \$1000, razred 2; Josip Merse, rojen 1878. cert. št. 7372, zavarovan za \$1000, razred 3; Ivan Mahne, rojen 1876. cert. št. 4170, zavarovan za \$1000, razred 3; Iva. Pešek, rojen 1876. cert. št. 3397, zavarovan za \$1000, razred 4; Jos. Miklavčič, rojen 1863. cert. št. 1251, zavarovan za \$1000, razred 5; Ivan Remigar, rojen 1882. cert. št. 10425, zavarovan za \$500, razred 3; Frane Zupanc, rojen 1882. cert. št. 10638, zavarovan za \$500, razred 3; — Zopet sprejeti: Marija Merse, rojena 1890. cert. št. 10640, zavarovana za \$500, razred 1; Ivana Zupanc, rojena 1892. cert. št. 11042, zavarovana za \$500, razred 1; Antanija Remigar, rojena 1887. cert. št. 10524, zavarovan za \$500, razred 2; Ivana Lampert, rojena 1877. cert. št. 8576, zavarovan za \$500, razred 3; Tereza Miklavčič, rojena 1877. cert. št. 8571, zavarovan za \$500, razred 3; Barbare Pešek, rojena 1870. cert. št. 8578, zavarovan za \$500, razred 3; Marija Kisa, rojena 1872. cert. št. 8585, zavarovana za \$500, razred 5.

Društva sv. Cirila in Metoda št. 17 v Johnstown, Pa. dne 1. marca 1911. — Pristopili: Ant. Logar, roj. 1886. cert. št. 14076, zavarovan za \$1000, raz. 2; Mibaz Raspet, roj. 1877. cert. št. 14077, zavarovan za \$1000, razred 4; — Zopet sprejeti: Ant. Kušer, roj. 1885. cert. št. 4328, zav. za \$1000, raz. 3; Peter Fuča, rojen 1883. cert. št. 11016, zavarovan za \$1000, razred 3; — Suspendirani: Marija Bozbač, roj. 1879. cert. št. 8433, zav. za \$500, raz. 3; Mihel Lampert, rojen 1877. cert. št. 4338, zavarovan za \$1000, razred 3; Josip Giclar, rojen 1882. cert. št. 5019, zavarovan za \$1000, razred 2; Frane Stigelj, rojen 1878. cert. št. 1254, zavarovan za \$1000, razred 2; Josip Merse, rojen 1878. cert. št. 7372, zavarovan za \$1000, razred 3; Ivan Mahne, rojen 1876. cert. št. 4170, zavarovan za \$1000, razred 3; Iva. Pešek, rojen 1876. cert. št. 3397, zavarovan za \$1000, razred 4; Jos. Miklavčič, rojen 1863. cert. št. 1251, zavarovan za \$1000, razred 5; Ivan Remigar, rojen 1882. cert. št. 10425, zavarovan za \$500, razred 3; Frane Zupanc, rojen 1882. cert. št. 10638, zavarovan za \$500, razred 3; — Zopet sprejeti: Marija Merse, rojena 1890. cert. št. 10640, zavarovana za \$500, razred 1; Ivana Zupanc, rojena 1892. cert. št. 11042, zavarovana za \$500, razred 1; Antanija Remigar, rojena 1887. cert. št. 10524, zavarovan za \$500, razred 2; Ivana Lampert, rojena 1877. cert. št. 8576, zavarovan za \$500, razred 3; Tereza Miklavčič, rojena 1877. cert. št. 8571, zavarovan za \$500, razred 3; Barbare Pešek, rojena 1870. cert. št. 8578, zavarovan za \$500, razred 3; Marija Kisa, rojena 1872. cert. št. 8585, zavarovana za \$500, razred 5.

Društva sv. Cirila in Metoda št. 18 v Johnstown, Pa. dne 1. marca 1911. — Pristopili: Ant. Logar, roj. 1886. cert. št. 14076, zavarovan za \$1000, raz. 2; Mibaz Raspet, roj. 1877. cert. št. 14077, zavarovan za \$1000, razred 4; — Zopet sprejeti: Ant. Kušer, roj. 1885. cert. št. 4328, zav. za \$1000, raz. 3; Peter Fuča, rojen 1883. cert. št. 11016, zavarovan za \$1000, razred 3; — Suspendirani: Marija Bozbač, roj. 1879. cert. št. 8433, zav. za \$500, raz. 3; Mihel Lampert, rojen 1877. cert. št. 4338, zavarovan za \$1000, razred 3; Josip Giclar, rojen 1882. cert. št. 5019, zavarovan za \$1000, razred 2; Frane Stigelj, rojen 1878. cert. št. 1254, zavarovan za \$1000, razred 2; Josip Merse, rojen 1878. cert. št. 7372, zavarovan za \$1000, razred 3; Ivan Mahne, rojen 1876. cert. št. 4170, zavarovan za \$1000, razred 3; Iva. Pešek, rojen 1876. cert. št. 3397, zavarovan za \$1000, razred 4; Jos. Miklavčič, rojen 1863. cert. št. 1251, zavarovan za \$1000, razred 5; Ivan Remigar, rojen 1882. cert. št. 10425, zavarovan za \$500, razred 3; Frane Zupanc, rojen 1882. cert. št. 10638, zavarovan za \$500, razred 3; — Zopet sprejeti: Marija Merse, rojena 1890. cert. št. 10640, zavarovana za \$500, razred 1; Ivana Zupanc, rojena 1892. cert. št. 11042, zavarovana za \$500, razred 1; Antanija Remigar, rojena 1887. cert. št. 10524, zavarovan za \$500, razred 2; Ivana Lampert, rojena 1877. cert. št. 8576, zavarovan za \$500, razred 3; Tereza Miklavčič, rojena 1877. cert. št. 8571, zavarovan za \$500, razred 3; Barbare Pešek, rojena 1870. cert. št. 8578, zavarovan za \$500, razred 3; Marija Kisa, rojena 1872. cert. št. 8585, zavarovana za \$500, razred 5.

Društva sv. Cirila in Metoda št. 19 v Johnstown, Pa. dne 1. marca 1911. — Pristopili: Ant. Logar, roj. 1886. cert. št. 14076, zavarovan za \$1000, raz. 2; Mibaz Raspet, roj. 1877. cert. št. 14077, zavarovan za \$1000, razred 4; — Zopet sprejeti: Ant. Kušer, roj. 1885. cert. št. 4328, zav. za \$1000, raz. 3; Peter Fuča, rojen 1883. cert. št. 11016, zavarovan za \$1000, razred 3; — Suspendirani: Marija Bozbač, roj. 1879. cert. št. 8433, zav. za \$500, raz. 3; Mihel Lampert, rojen 1877. cert. št. 4338, zavarovan za \$1000, razred 3; Josip Giclar, rojen 1882. cert. št. 5019, zavarovan za \$1000, razred 2; Frane Stigelj, rojen 1878. cert. št. 1254, zavarovan za \$1000, razred 2; Josip Merse, rojen 1878. cert. št. 7372, zavarovan za \$1000, razred 3; Ivan Mahne, rojen 1876. cert. št. 4170, zavarovan za \$1000, razred 3; Iva. Pešek, rojen 1876. cert. št. 3397, zavarovan za \$1000, razred 4; Jos. Miklavčič, rojen 1863. cert. št. 1251, zavarovan za \$1000, razred 5; Ivan Remigar, rojen 1882. cert. št. 10425, zavarovan za \$500, razred 3; Frane Zupanc, rojen 1882. cert. št. 10638, zavarovan za \$500, razred 3; — Zopet sprejeti: Marija Merse, rojena 1890. cert. št. 10640, zavarovana za \$500, razred 1; Ivana Zupanc, rojena 1892. cert. št. 11042, zavarovana za \$500, razred 1; Antanija Remigar, rojena 1887. cert. št. 10524, zavarovan za \$500, razred 2; Ivana Lampert, rojena 1877. cert. št. 8576, zavarovan za \$500, razred 3; Tereza Miklavčič, rojena 1877. cert. št. 8571, zavarovan za \$500, razred 3; Barbare Pešek, rojena 1870. cert. št. 8578, zavarovan za \$500, razred 3; Marija Kisa, rojena 1872. cert. št. 8585, zavarovana za \$500, razred 5.

Antonija Omerzu, rojena 1865. cert. št. 8576, zavar. za \$500. — razred 6. Pristopili: k društvu sv. Petra št. 69 v Thomas, W. Va. Rudolf Bočaj, rojen 1889. cert. št. 12763, zavarovan za \$1000. — razred 1. — Prvo društvo šteje 122 članov in 52 članice, drugo 127 članov in 46 članice.

Društva sv. Jožefa št. 17 v Aldridge, Mont. dne 1. marca 1911. — Odstopili: Ivan Golekovič, roj. 1867. cert. št. 1285, zavarovan za \$1000. — razred 4. — Ana Golekovič, roj. 1870. cert. št. 8622, zavar. za \$500. — razred 5. Društvo šteje 57 članov in 32 članice.

Društva sv. Alojzija št. 18 v Rock Springs, Wyo. dne 1. marca 1911. — Pristopili: Ant. Jordan, roj. 1889. cert. št. 14097, zavar. za \$1000. — razred 2; Ivan Vignutti, rojen 1894. cert. št. 14098, zavarovan za \$1000. — razred 1. — Pristopili: k društvu sv. Martina št. 83 v Superior, Wyo. Ivan Kalister, roj. 1883. cert. št. 12124, zavarovan za \$500. — razred 3; k društvu sv. Andreja št. 84 v Trinidad, Colo. Ivan Knežević, rojen 1886. cert. št. 6892, zavarovan za \$1000. — razred 2. — Prvo društvo šteje 225 članov in 88 članice, drugo 224 članov in 52 članice, tretje 223 članov in 87 članice.

Društva sv. Jožefa št. 21 v Denver, Colo. dne 1. marca 1911. — Zopet sprejeti: Mart. Plaminšek, roj. 1867. cert. št. 10222, zavar. za \$1000, razred 6. Suspendirani: John Loušin, roj. 1893. cert. št. 5864, zavar. za \$1000, raz. 6; Ivan Jakša, rojen 1874. cert. št. 5038, zavarovan za \$1000, razred 4. — Odstopila: Ana Predović, rojena 1878. cert. št. 8825, zavar. za \$500. — razred 3. Društvo šteje 75 članov in 40 članice.

Društva sv. Jurija št. 22 v So. Chicago, Ill. dne 1. marca 1911. — Pristopili: Nik. Grahovac, roj. 1874. cert. št. 14094, zavar. za \$1000, razred 5; Stefan Jergović, rojen 1890. cert. št. 14095, zavarovan za \$1000, razred 3; Marija Primar, rojen 1881. cert. št. 14096, zavarovan za \$1000, razred 3; — Suspendirani: Matevž Gornik, roj. 1883. cert. št. 13873, zavar. za \$1000. — razred 3. Društvo šteje 123 članov in 50 članice.

Društva sv. Jožefa št. 23 v San Francisco, Cal. dne 1. marca 1911. — Pristopili: Jakob F. Skala, roj. 1894. cert. št. 14118, zav. za \$1000, razred 1. Suspendirani: Stef. Livrek, roj. 1883. cert. št. 11708, zav. za \$1000, razred 3. Društvo šteje 102 člana in 41 članice.

Društva sv. Stefana št. 26 v Pittsburg, Pa. dne 1. marca 1911. — Pristopili: Ivan Luzovec, roj. 1876. cert. št. 14067, zav. za \$1000, razred 4; Matevž Longuš, rojen 1882. cert. št. 14068, zavarovan za \$1000, razred 3. Društvo šteje 64 članov in 18 članice.

Društva Marija Danica št. 28 v Sublet, Wyo. dne 1. marca 1911. — Suspendirani: Blaž Drobnik, roj. 1891. cert. št. 12905, zavar. za \$1000, razred 1. Društvo šteje 31 članov in 10 članice.

Društva sv. Jožefa št. 29 v Imperial, Pa. dne 1. marca 1911. — Pristopili: Ivan Dolinar, roj. 1875. cert. št. 14075, zav. za \$1000, razred 5. — Leopold Turnšek, rojen 1878. cert. št. 14092, zavarovan za \$1000, razred 4; Valentin Hodnik, rojen 1883. cert. št. 14093, zavarovan za \$1000, razred 1. Suspendirani: Jos. Bogotaj, roj. 1888. cert. št. 521, zav. za \$1000, raz. 1. Zopet sprejeti: Josip Bogotaj, roj. 1888. cert. št. 5261, zav. za \$1000, raz. 1. Črtani: Ivan Pust, rojen 1872. cert. št. 3216, zavar. za \$1000, razred 2; Marija Pust, rojena 1877. cert. št. 9012, zavarovana za \$500, razred 3. — Pristopili: k društvu sv. Frančiška št. 99 v Moon Run, Pa.: Ivan Žust, roj. 1886. cert. št. 11758, zavar. za \$1000, razred 6; Anton Velhar, rojen 1882. cert. št. 6388, zavarovan za \$1000, razred 2; Frančiška Žust, rojena 1868. cert. št. 13953, zavarovana za \$500, razred 6; Rozalija Velhar, rojena 1880. cert. št. 10969, zavarovana za \$500, razred 1. Prvo društvo šteje 56 članov in 29 članice, drugo 39 članov in 8 članice.

Društva sv. Jožefa št. 30 v Chisholm, Minn. dne 1. marca 1911. — Pristopili: Jak. Muhvič, roj. 1877. cert. št. 14116, zav. za \$1000, razred 4; Jakob Kordić, rojen 1867. cert. št. 14117, zavarovan za \$1000, razred 6. — Suspendirani: Jovo Ogjanović, rojen 1887. cert. št. 13188, zav. za \$1000, raz. 2; Josip Debelak, rojen 1881. cert. št. 11297, zavarovan za \$1000, razred 3; Elija Lasič, rojen 1889. cert. št. 11574, zavarovan za \$1000, razred 5; — Pristopili: k društvu sv. Cirila in Metoda št. 1 v Ely, Minn. Marko Golac, roj. 1873. cert. št. 13420, zavarovan za \$1000, razred 5. Prvo društvo šteje 231, drugo 137 članov.

Društva sv. Alojzija št. 31 v Braddock, Pa. dne 1. marca 1911. — Suspendirani: Jurij Laznik, roj. 1873. cert. št. 11734, zav. za \$1000, razred 5; Ognjič Jaroslav, rojen 1879. cert. št. 1208, zavarovan za \$1000, razred 2; Peter Vozmina, rojen 1882. cert. št. 13827, zavarovan za \$500, razred 3; — Odstopili: Marija Kikelj, roj. 1875. cert. št. 377, zav. za \$1000, razred 3; Maja Kikelj, rojena 1883. cert. št. 9118, zavarovana za \$500, razred 2; Katalina Stefanič, rojen 1860. cert. št. 9176, zavarovana za \$500, razred 5. Društvo šteje 178 članov in 106 članice.

Društva Marija Zvezda št. 32 v Black Diamond, Wash. dne 1. marca 1911. — Suspendirani: Karol Loušin, rojen 1888. cert. št. 4906, zavarovan za \$1000, razred 1; Ivan Semprimoznik, rojen 1888. cert. št. 10355, zavarovan za \$1000, razred 1. — Odstopili: Frane Tiglic, rojen 1884. cert. št. 10544, zavarovan za \$1000, razred 2. — Društvo šteje 83 članov in 25 članice.

Društva sv. Barbare št. 33 v Trestle, Pa. dne 1. marca 1911. — Suspendirani: Frane Polić, rojen 1880. cert. št. 7287, zav. za \$1000, razred 3; — Pristopili: Matevž Fatur, rojen 1872. cert. št. 14113, zav. za \$1000, raz. 5; Lorenca Pivk, rojen 1892. cert. št. 14115, zavarovan za \$500, razred 1; Neža Kipin, rojena 1885. cert. št. 14114, zavarovana za \$500, razred 3. — Društvo šteje 141 članov in 63 članice.

Društva sv. Petra in Pavla št. 35 v Lloydell, Pa. dne 1. marca 1911. — Pristopili: Ana Guzeš, rojena 1889. cert. št. 14075, zav. za \$500, razred 2; Frančiška Zalar, rojena 1894. cert. št. 14110, zavarovana za \$1000, razred 1. Zopet sprejeti: Valt. Poje, roj. 1877. cert. št. 12369, zav. za \$1000, raz. 4. Suspendirani: Fil. Jurka, roj. 1888. cert. št. 4421, zav. za \$1000, razred 1; Anton Zalar, rojen 1889. cert. št. 12114, zavarovan za \$1000, razred 1; Anton Suse, rojen 1889. cert. št. 5828, zavarovan za \$1000, razred 2; Ivan Zalar, rojen 1876. cert. št. 6100, zavarovan za \$1000, razred 3; Andrej Linšič, rojen 1875. cert. št. 6276, zavarovan za \$1000, razred 4; Jakob Krasovec, rojen 1875. cert. št. 6274, zavarovan za \$1000, razred 4; Rozalija Zalar, rojena 1889. cert. št. 9284, zavarovana za \$500, razred 1. Društvo šteje 93 članov in 29 članice.

Društva sv. Alojzija št. 3 v Conemaugh, Pa. dne 1. marca 1911. — Suspendirani: Niko Bogović, roj. 1885. cert. št. 10838, zav. za \$1000, razred 2; Jemelj Lindič, rojen 1866. cert. št. 2833, zavarovan za \$1000, razred 6; Polona Lindič, rojena 1865. cert. št. 9322, zavarovana za \$500, razred 6. — Odstopili: Martin Petrič, roj. 1877. cert. št. 10549, zav. za \$1000, raz. 4. Pristopili: k društvu "Zvon" št. 70 v Chicago, Ill. Mirko Tepež, rojen 1865. cert. št. 12137, zavarovan za \$500, razred 6. — Prvo društvo šteje 106, drugo 37 članov.

Društva sv. Janeza Krstnika št. 37 v Cleveland, Ohio, dne 1. marca 1911. — Pristopili: Ivan Mrvar, rojen 1879. cert. št. 14103, zav. za \$1000, razred 4; Julijana Ivančič, rojena 1887. cert. št. 14102, zav. za \$1000, razred 2; Črtani: Jos. Kuček, roj. 1887. cert. št. 5392, zavar. za \$1000, razred 2. — Suspendirani: Leop. Zajc, roj. 1882. cert. št. 4093, zav. za \$1000, raz. 2; Karol Dragan, rojen 1880. cert. št. 13136, zavarovan za \$1000, razred 3; Valentin Modrijan, rojen 1868. cert. št. 5703, zavarovan za \$500, razred 5; Frane Rozman, rojen 1887. cert. št. 13138, zavarovan za \$500, razred 2. — Društvo šteje 178 članov in 94 članice.

Društva "Sokol" št. 38 v Pueblo, Colo. dne 1. marca 1911. — Suspendirani: Martin Oberman, rojen 1879. cert. št. 5915, z

Sin.

Zgodovinska povest iz IX. stoletja.

I.

Tih večer je bil. Jasno so gorele zvezde nad dolino. Nad gozdom na hribu je stal mesec in til v dolgih pramenih skozi odprto okno v koči. Pred kipi bogov je tlel mal žrtvenik, iz katerega se je razirjal prijeten vonj.

"Torej greš tudi ti z njimi?"

"Tudi!"

Vesela je bila njegova duša, kakor da bi se vrnil iz boja zmagovalen. Zasajal je otroške sanje o daljnih skrivnostnih deželah, zakletih kraljih, čarobnih gradovih in viteških ljubeznih. In porodilo se je veliko hrepenenje, da bi videl ta svet, kakor na dlan.

"Bojan, kaj ne, da ne bodo služali tiste hitave in bogokletniške?"

Podpal je glavo in se zamislil. Čemu mi pravi to? Kaj mene brigajo njih sladke besede? Ali ne ve, da sem zvest pristav naših bogov?

"Saj me ne poslušas!"

Sklonila se je k njemu in mu pogledala v oči.

"Ne bodem fil!"

"Spominj se na narod, ki ga izesavajo oznanjevalci Kristove vere. Spomini se na očeta, ki so ga umorili v Kristovem imenu. Vsega tega se spomni, Bojan, ko te bodo hoteli izpreobrniti oni 'blagovestniki'!"

Pogledal jo je v obraz, ves razoran, in čital skrb in dvom v njenih očeh.

"Kaj me ne poznaš?"

Črna slutnja je kakor gost pajčolan ovila srce stare Žiroslave. Poznala ga je: lahkomiselnost in vihar je bil zmiraj, a njegovo srce dostopno vsemu dobremu. Že večkrat so ga ji izkušali iztrgati, a ona ga je zmiraj obvarovala.

"Bojan, prisrčno zvestoba našim bogovom!"

"Čemu, mati? Saj sem jim zvest in tudi ostanem zvest!"

"Prisrči!"

Lipa pred kočo je začumela, slavec je zapel.

"Prisegam, mati!"

Sedem jezdecev je v prvi polovici leta 863 drvilo proti Bizancu. Votlo je odmeval topot konjskih kopit po Adrianopolski cesti.

Narava je se snivala jutranje spanje. Zatrepetali so vrtini listi v hladnem jutranjem pišu.

"Pri Svetovitu! Krasna polja, veličastni gozdovi!" je zamrmral sloki jezdec Bojan. Njegovo oko se je paslo po lepih bizantinskih poljih. Vetr se je igral z njegovimi kodri.

Nebó na vzhodu je zakravelo. Zbudilo se je solnce za gorami in priveslalo na obzor. Kakor morski val je zavel zdaj pa zdaj hladni veter in rosne kapljice so zatrepetale na zelenih listih v tisoč barvah in tisele druga za drugo na prožni mah.

Molče so jezdili dalje in kmalu dospeli pred adrianopolska vrata.

"Pred despota Mihaila! Varno poročilo!"

"Kdo ste?"

"Poslanci Rastislavovi!"

Začuden so gledali Bizantinci na skrivaj goli jezdece.

"Kje ste?"

Začuden so se vprašali jezdeci. Nad mesto so priplili solnani žarki in ga zavili v prozoren pajčolan. Le v nastan cerkev Hagija Sofija je predla ta pajčolan in stila mogočna nad mestom.

"Devana! Ali sem v raja?"

Zastrel je Bojan nad krasnimi grkinjami. Ustavili so se sreči trga pred mogočno palačo. Suženj jim je velel raz konj.

Kmalu so stali pred carjem Mihailom.

"Kriste z vami! Kaj vas je privedlo k meni?"

Stopil je eden jezdecev naprej, pokleknil predenj in mu poljubil anketiste na požaljenih čevlji. Nato je zopet vstal.

"Jasni, velemožni car!"

Tvoj prijatelj in naš gospod, Rastislav, po božji milosti knez Moravanov, te prosi, da bi poslal nekaj blagovestnikov njegovemu narodu. Mnogo oznanjevalcev svete vere je prišlo k nam, iz Nemčije in Italije. A križ — križ, ta jim je bil le pripomoček, da bi nas podjarmili. Da, s križem v levici in z mečem v desnici so sejal razdor med našim narodom, razdor — njihov blagovest. Zatorej o velemožni car, pošlji nam ti blagovestnikov, ki nam bodo oznanjevali sveto vero, v našem milim jeziku, z ljubeznijo v srcu, ne z mečem v roki ..."

Razgrel se je stari Moravan Miro in stiskal pesti. H koncu se je malo pomiril. Despotovo čelo, od začetke temno, se je zopet zjasnjevalo. Odgovoril je ginja:

"Da, da! Objubljam vam dobrih blagovestnikov, ki vam bodo oznanje-

vali sveto vero v vašem milim jeziku!"

"Hvala ti, mogočni despot! Tvoj Kriste, ki bo kmalu tudi naš, naj ti to dočvoto povrne!"

Večer. Zakravela je Proponta od zahajajočega solca, ki se je, kakor velika roža z zlatimi listi sunkoma potapljalo v njo ...

Trudni so se vrnili Moravani v carjevo palačo.

"Daž bog, kakšna krasota, kakšna mehkušnost! Ne mogel bi strpeti en teden v tem gužbenem mestu!"

"Bojan, Bojan! Že zopet kličeš naše stare bogove. Zlostest je Kriste, katerega nauk hočeš kmalu sprejeti! Bog obrni, ako te sliši kak poslanec Mihailov!" svari ga je Miro.

"Saj ne bom več! Odpusti, Miro!"

Proponta pa je šunela svojo večerno pesem, valčici so hite in se prchitvali, kakor da bi se jim kam mudilo ...

II.

Vstala je vrh Babilona luč. In svete vere in prihajala bilje velika in blešča koprnečemu moravskemu narodu ...

Kakor veliko, tesno pričakanje je ležalo na moravski zemlji.

"Kakšne pridigarje dobimo?"

Povpraševali so po vaseh in nestirno čakali.

"Ali pridejo?"

Gori v koči pa je sedela stara Žiroslava, mati Bojanova, polpirala glavo in bulila v tla.

"O Devana, Devana! Ohrani mi sina, ne dopusti, da bi mi ga zapeljal ti tisti ..."

Zagledala se je v kot, od koder so mračno zrl kipi njenih prednikov. Zaničevali so vero, katero so vsiljevali sovražniki njih naroda, zaničevala jo je tudi ona!

"Ali pridejo?"

Rastislave, Rastislave! Zakaj si poslal ravno njega? O bogovi, zapeljejo ga, prokleti ..."

Zganili so se kipi, podobe v kotu zatrepetale in zrl se mračnejše na njih vdano služabnico. Ogenj v peči pa je zaprsketal, plameni so se dvignili in senice so zaplesale, kakor pošasti ...

Vračalo se je poslanstvo Rastislavovo in z njim brata Ciril in Metod, kot oznanjevalca blagovesti.

Tih in zamišljen je jezdil za sprem-

stvom Bojan, odkar sta se pomenkovala s Konstantinom.

Zazjajal je pred njim prepad: na eni strani bogovi — bogovi njegovih prednikov, bogovi njegove ljubeče matere — na drugi strani Kriste, poln ljubezni in usmiljenja in katerega njegova mati sovražila!

Marija je šunela pod cesto, volkovi so zatahili zdaj pa zdaj v daljavi, da se je zdrnil.

"Kje naj sem? ..."

Zdrinjalo mu je srce in spodbodel je v takih trepetkih konja, da se je visoko popel in zdriral je dalje, dalje, da bi ubežal temi mislim.

Marija je šunela, gozd je dihtel v večernem nemiru.

"Kam dirjaš, Bojan?"

Milo ga je vprašal Ciril. Zdrnil se je Bojan in obrnil k njemu konja, s strahom in pričakanjem.

"Oče — oče!"

Vzklopelo je srce: ni moglo vzdrževati takega navala in izel je vso svojo dušo, vse dvome —

"Težak boj imaš, sin! A upam, da zmagaš!"

"Prisega!"

Zakravelo mu je srce in zdrnil se je groze!

"Prisegel si nevede, pod pritiskom! Odvezal sem te že, bodi miren in moli za mater!"

"Kaj naj ji rečem?"

"Razlagaj ji, pripoveduj ji o Kristu, Bojan!"

"Bodem, oče, a težko pojde!"

Molče sta jahala naprej, vsak v svoje misli zatopljen z upom v srečo.

III.

Zašumelo je po vasi, završalo.

"Gredo, gredo!"

Zbirali so se in pričakovali.

"Kakšni so?"

Bojce so se vprašali in slabo, zakaj strah je bil v njih srcih se od prejšnjih pridigarjev.

Prej večera je prišel pastir v vas, ves zasoplen:

"Gredo!"

"Kdo?"

"Kaj?"

"Ali si jih videl?"

"Kakšni so?"

"Da, stal hujave halje izrta in brade, z Bojanom v sredi —"

Senice so legale na ravan, na zelene travnike, dolge in temne. Kakor da bi kdo stal na hribu in sipal gost o-

gleden prah v dolino, se je spuščal mrak na zemljo.

"O Devana, kakšen je moj sin? Perun, tebi jagnje, ako je prišel nepokvarjen in tebi vdan nazaj ..."

Mati Bojanova je stopila na prag in pogledala tja po vasi, kjer je bilo vse živo.

"Gredo prokleti! A kje je Bojan?"

Jezlil je zopet zadej, zato ga ni videla izpočetka.

"Kaj mu je? Zakaj ne spodbode konja in pridirja k meni, k materi?"

"Zdaj gre!"

Bojan je spodbodel konja. Krasni šarec se je povspel, zmajal z glavo in zdriral kot vihra h koči.

"Mati, mati!"

Objela sta se in poljubila.

"Slava Perunu, da si le prišel!"

Pogledala ga je vprašajoče.

"Ne Perunu, mati ne, Kristu Nazarenskemu!"

Sklonil je glavo in pokleknil pred njo.

"Kaj, ne Perunu? Ha, Kristu? O bogovi, ne kaznujte ga ..."

Pahnila ga je od sebe z vso močjo, da se je zgrudil. Objel ji je kolena in prosil.

"Mati, Kristus te ljubi, pridi k njemu, v Njegovo naročje! Odpusti ti!"

"Kaj odpusti? Halaha! Kdaj je v Njegovem imenu sejal razdor in sovražstvo med brati? Kdo je v Njegovem imenu ubil tvojega očeta? Kdo? Povej!"

"Da, Nemci so sejali razdor, mati, a Kriste, tisti ljubeči in dobri Kriste, jih sovražijo!"

"Proč! Ven — izgini mi izpred oči, hlapce!"

Temni, umazani oblaki so bili kakor spojeni z zemljo. Vihar je tutil in jih razganjal. A kakor da bi jih držala nevidna vez skupaj, so se še bolj zgoščevali. Noč je bila temna: polna groze in obupa. Le tupatam se je hipoma zablistalo in razsvetlilo za sekundo belo dolino.

Stara Žiroslava, mati Bojanova, je hropela na ležišču. Vrgla jo je nanj jeza in obup radi zapeljaneke sina in njena bolehnost. V grlu jo je dušilo, kakor da bi jo stiskale ledene roke.

"Morana, Morana, pridi! Izneveril se je, zapeljal so ga! Ha, prokleti ...! Bogovi, bogovi, pomagajte!"

Zatutil je vihar in se divje zasmejal okrog hiše.

"Čuj, ali ni zunaj Stribog? Obiskal me je!"

Težko je zasopla in evileče zakašljala.

"Morana, ali greš?"

Kakor temni oblaki po nebu so se podile njene misli. Vstopil je sin. Sel je v vas po jedila in vžarico.

"Mati, prinesel sem jedila. Stara Žirana pride kmalu. Ali ti je bolje?"

Pogledala ga je in njegove oči so bile solzne.

"Ali me ljubiš, Bojan?"

"Mati!"

"Izpreobrni se! Glej, bogovi so pripravljeni ti odpustiti. Ubogaj!"

Zdrnil se je, srce pa je kriknilo bolesti.

"Ne morem, mati, ne morem!"

"Prisegel si, Bojan!"

"Mati, Odpusti!"

"Ha, ne moreš? Ven! Morana, smrt pridi ..."

"Mati, — mati!"

"Proč! Perun naj te udari!"

Vihar je tutil okrog hiše, se smejal in regal. S poslednjo močjo ga je pahnila od sebe, nato se je zgrudila onemogla nazaj na ležišče. Hropela je. Ali zopet se je sklonsila, kakor da bi ji šnila nova misel v glavo. Sin je klečal ob njej. Objela ga je tržno z ledeno roko in ga pritiskala k sebi, z drugo roko je prijala bodalo, ki je bilo skrito v slami.

"Ti — Bojan! Ali me ljubiš? Ali ljubiš ročno mater, Bojan?"

Pojubil ji je drgetajoča ustna.

"Se — odpoveš — tistemu — Kristu? Od — pustim — ti — potem — Bojan? ..."

Sklala je te besede in ga pritiskala k sebi.

"Ne — da — ne, ne! Ne morem — o mati! ..."

"Pro — kle — ti!"

Krik. Prebodla mu je srce, zgrudil se je mrtve na mater.

Vihar je utihnil. Mesec je prodiral oblake in posijal v kočjo v svetlih pramenih.

Zmotila se je.

Električni voz se je ustavil — smehljajoča mlada dama je vstopila. Star gospod na drugem koncu voza je vstal, — "O prosim, le sedite!" mu je zaklicala dražestna deklica. "Saj lahko stojim."

"Kakor vas je volja," je rekel stari gospod, "ampak jaz moram tukaj izstopiti!"

Sovražnik žensk.

Stari in hrabri general Helvig, ki je bil pod ruskim carjem Nikolajem poveljnik trdnjave Dinaburg, je bil zaklet sovražnik nežnega spolat. Se je ženskam izognil, kjer in kadar se je le mogel.

Čar je nekdanji predlagal poveljniku, naj se pelje s carico skupaj v vozu. Helvig je skusil to čast kolikor mogoče odlojloniti.

"Se nisem tako star, veličanstvo," je rekel, "da bi me morali vleči konji."

Toda car je pristal na svoji želji in naslednji dan se je moral vsesti general poleg carinje v voz. Carinjo Aleksandra se ni mogla dovolj naučiti nenavadnemu obnašanju svojega spremljevalca. Poveljnik je bil skrajno nalobeseden in neljuben, ter odgovarjal na vprašanja carinje nevoljno in ne da bi jo pri tem pogledal; vrh tega ji je še obračal hubet.

Po paradi je hotel car Helviga posebej odlikovati, in mu rekel, da bi rad pri njemu pil s carinjo čaj.

General je bil vidno najneprijetnejše presenečen.

"Nimam gospodinj, veličanstvo!" se je zvilal, "star samec sem!"

"Zakaj se pa ne oženiš? Za dobro tovaršico vem."

"Prestar sem za ženitev, veličanstvo!"

"Kaj prestar! Več milij moreš jeziti, za ženitev pa zatruješ, da si prestar! — No, nečem ti prigovarjati, toda čaj bodem pa le pri tebi pil. Enostavno naprosiva carinjo, da prevzame vlogo hišne gospodinj. Idi in poprosi jo za to!"

Težkega srca je šel stari vojak in izpolnil povelje. Usodepolni večer je prišel. Čajna mizica je bila okusna, pripravljena, carinja napram gostitelju zelo pozorna, in mu lastnoročno nalivala čaja. Pri slovesu mu je podala carinja roko, da jo poljubi.

Helvig se je premagal, in storil, kar zahteva etiketa. Komaj sta ga zapustila visoka gosta, si je usta temeljito izpral, se takoj okopal, sveže preoblekel in se vrgel v drugo uniformo. Potem je pustil razkužiti svoje obleke in sobe prekaditi. Stol pa, na katerem je carinja sedela, je dal drugi dan prevleči.

NOVO! SLOVENSKO PODJETJE. NOVO!

Vsem Slovencem in bratom Hrvatom po širni Ameriki naznanjamo, da se je ustanovila v Clevelandu, O. veletrgovina z vinom in žganjem na drobno in debelo pod imenom:

THE OHIO BRANDY DISTILLING CO.

Vam v obče že znane stare trgovine Geo. Travnikarja in John Krackerja, Euclid, O., ki so razpošiljale raznovrstne pijače po Ameriki, kakor pristni brinjevec in tropinjevec raznih vrst brandy in domača vina. Te trgovine so se združile in so bile kupljene od slovenskih delničarjev. Mr. Geo. Travnikar ostane pri tej novi družbi kot pomožni poslovodja. Slovenci in Hrvati po širni Ameriki, zavedajte se svoje narodnosti in podpirajte našo prvo slovensko urejeno družbo in ne dajte se podkupiti od tujih agentov.

Cene primerne, poštredba točna za vsa naročila. Prepričajte se sami, in vemo, da boste z nami zadovoljni.

Za obilna naročila pri rojakih se priporoča

THE OHIO BRANDY DISTILLING CO.

6102-6104 ST. CLAIR AVE., CLEVELAND, OHIO.

NOVICE IZ STARE DOMOVINE.

KRANJSKO.

Za okroškega zdravnika v Novem mestu je imenovan dr. Bub, doslej praktični zdravnik na Vrhniki, ki bo vodil tudi bolnico usmiljenih bratov v Kandiji.

Po smrti postal major. V Ljubljani je umrl pred nedavno vpokojeni stotnik R. Udy. Naredbeni list priobčujoč sedaj imenovanje nekaterih vpo-kojenih stotnikov za majorje. Med odlikovanimi je tudi umrli stotnik Udy.

Prijeta tatova. V soboto, 25. febr., proti večeru sta prišla dva nezna-na moska k neki starinarici na Pol-janski cesti v Ljubljani prodajati več kovov železa. Ker sta se ji zdeli sum-ljiva, je o tem obvestila policijo, ka-tera je enega v osebi 31letnega dni-narja Franca Komnikarja iz St. Koe-jana aretovala. Njegov tovariš, 27-letni delavec Anton Pingor, pa je bil odnesel pete, a ga je policija takoj drugi dan izsledila v nekem hlevu in ga aretovala. Dognalo se je, da sta železo kradla v Gruberjevem prekopu tiskarji Čezowiczka.

Prejateljci tujega blaga. Urša la Kucel in Barbara Cankar stanujeta v Zeleni jami pri g. Jerančiču. Barbara je bila že kaznovana, ker ni znala ločiti svojega od tujega. Le-tos je bilo večje zime, a obe prijate-ljici sta imeli premalo drv. Ker je v dotični hiši malo lesenega, sta skle-nili, da bi bilo dobro, pokuriti vrata. Gebrček, več drobnarij in slednjih sta se spravili celo na prag. Kakor sta sklenili, sta tudi storili. S tem pa gospodinja ni bila zadovoljna, kakor najbrže tudi Urša in Barbara nista zadovoljni, da ju pošlje sodnik in si-ccer Barbaro na 48 ur, a Uršo le na 24 ur v lokal, ki je s parom kurjen.

Kedo je streljal? — Človeška živ. Joža Cugelj, posestnika sin iz Tihoboj-ja, je šel dne 5. novembra m. l. pozno zvečer v eno iz pol ure oddaljen vas Tlakovo vasovet k svoji izvoljenki. Za spremljevalce je vzel seboj tri tova-riše, vsi so dospeli okoli polnoči v Tlake. Med fantini iz Tihobojja in o-nimi iz Tlake obstaja že daljša časa neko napeto razmerje. Med tem, ko je Cugelj s svojim dekletom razgovar-jal, so se nahajali njegovi tovariši v njegovi bližini. Ni dolgo trajalo, ko prideta mimo dva domača fanta, ka-terih sta se lotila Cugelja in njegov tovariš Tine Sladič ter jih s palicami zapodila v beg. Ta dva sta poklicala domače fante na pomoč, katerih je bilo šest, in oboježeni s palicami so sklenili pograti Tihobojce v beg. In res se je vnel pretep, pri katerem je bil Cugelj in njegov tovariš Nace Zi-dar lahko poškodovan. Med tepežem sta počila dva strela in fant Rudolf Zupančič iz Tlake se je zgrudil zadet. Fantje so se razkropili, ranjenca pa so odvedli v bolnico v Kandijo, kjer je po preteku treh dni umrl. Dognalo se je, da je kroglica, ki je bila izstreljena iz revolverja predrla fantu tre-ta na dveh mestih in pretrgala veliko odvodnico. Ker je bila ob času tepe-ža temna noč ni nobeden videl storilca Tlačani pravijo, da je eden T. obo-ježev zavljal, da bo počilo ter so sumni-čili kot storilca Jožeta Cugelja. A nobeden od domačih fantov ne na-sprotnih ni videl pri njem orožja in je pravi storilec ostal neznan. Sodi-šče je Cugelja obtožilo pregreška zo-per varnost življenja oprostilo.

ŠTARJSKO.

Nesreča v trbovškem rudniku Delavec Mihael Špitaler se je v rud-niku hudo ponesrečil. Vozček ga je tako hudo prihitel k steni, da je do-bil Špitaler težke poškodbe na hrbtu in spodnjem delu telesa.

Umrja je v Bačevcih pri Sv. Kri-žu na Murskem polju gospa Katarina Žitek, bivša veleposestnica in mati župana g. Žitka v Bačevcih. Sve-tila ranjki večna luč!

Bratomer. V Stročji vasi pri Lju-tomeru sta se strela brata Vincene in Andraž Kapun. Naškala sta se po-prej — ptujske gnušobe — šnopsa in potem sta se v štajerskem bratoljubju strela do smrti. Mlajši brat je obležal s težkimi poškodbami in je po par dnevih nato umrl. Uspeh šnopsa!

Napad na pismonošo. Pred nedav-no je neznan lopov napadel na La-škem pismonošo Mastnaka. Nameraval ga je udariti s kolom, a Mastnak se je z revolverjem rešil napadalca, ki je zbežal.

Dravski železniški most v Ptuju stoji boje na zelo slabih stebrih. — Uradniki okrajnega glavarstva so preiskali stebre in spoznali, da je tre-trešno misliti na popravilo, sicer se ute-gne zgoditi še velika nesreča.

Umrja je v Schwabergu pri Lipnici Ludovik Zelzer v starosti 26 let. Bil je član slovenske rodbine Zelzerjeve v St. Ilju v Slovenskih gorah.

sestro in gostilno gospe Tiseller v Cirkonji nad Pesnico in veleposest-ro R. Rotterja na Stari gori pri St. Ilju v Slovenskih gorah. Obe posesti se bili vedno v nemških rokah.

Iz Ruš. (Dijamantna poroka.) — Redko slavlje sta obhajala na pustno nočdeljo zakonska Peter in Marjeta Rebernik, gostača, namerje dijaman-tno poroko. Poročila sta se 2. marca 1851 in je star sedaj mož 88, žena pa 86 let. Rodilo se jima je 12 otrok, od katerih jih je še živih 6; pet oženje-nih, eden pa neozžen. Starčka imata že 6 vnukov.

KOROŠKO.

Obsojen je bil v Celovcu dne 21. pr. m. hlapec Janez Strugger, ker je po-bil pri Janezu Markoviču in pri Haf-nerja v Zg. Vesici okna in napadal ljudi, na dva meseca težke ječe, poostre ne z dvema postoma.

Po tiralici išče deželno sodišče 26-letnega na Otoku rojenega Janeza Techemerjaka, hotelskega slugo in njegovo izvoljenko Ano Ert iz Svin-aca zaradi zločina tatvine oziroma go-ljušnje.

Vlomili so 16. pr. m. neznan tatovi po dom. Tomanu v Ivovljah pri Kot-marivcu. Skoz okno so zlezli v kuhin-jo, kjer so pobrali kakih 140 kg svi-njane, ki se je vodila. Ukradli so tudi dva poročna prstana vredna 20 K, in 16 K gotovine. Meso so odnesli v treh ukradenih vrečah.

Utočil je 16. pr. m. popoldne kočar Boštjan Dimling p. d. Smole iz Zadol pri Porečah v Vrbskem jezeru pri Otoku. Šel je iz Pričice na Otok po ledu čez jezero kupovat potrebščine. Učrl se mu je led. Mrtveca so poteg-nili iz jezera. Smole je bil star okrog 40 let, oženjen in oče treh nedoraslih otrok.

Nevarni vlomilci. V soboto, 18. pr. m., zvečer je sporočila neka gospi-dnja Gross gostilničarki "Pri raku" v Gosposki ulici v Celovcu, vdovi g. Karolini Kopajnik, da je slišala iz njene stanovanjske samljiv ropot. — Dva navzoča gosta, mizarskega moj-stra Kastnerja sin in učence rudar-ske šole Zach, sta šla gledat in videla dva moža, ki sta bežala. Letela sta za njima. Kastner je ujel enega tatu, ki je pa svojega preganjalec z nočem zabodel v ramo in ušel. Zach je ujel drugega in ga pobil na tla; tat je pa nameril nanj revolver. Ker je Zach hitro odčaril po roki, strel ni zadel. S pomočjo došlih ljudi so tatu izvili iz rok revolver. Oddali so ga policiji. Imenuje se Valentin Sebarhko in je star 38 let. Njegov tovariš je ubežal. Gostilničarki sta ukradla zlato za-pestnico, vredno 70 K, dve zlati za-ponki in kaseto z nekoliko gotovine.

PRIMORSKO.

Napaden vojak. V Dornberg pri Gorici je prišel neki deseterik 42. pr. polka iz Gorice obiskat svojega zna-čca. Plesali so v gostilni pri Kerševaniju. Vojak, rodom Štajere, se je hitro nalezol močnega vina. Kamalu se mu je zdelo, da ga domačini prezirajo. Pustil je v sobi bajonet in odšel iz sobe. Šli so ga iskat, a ga niso našli. Vojak pa je med tem hitel po trtu in prišel na cesto proti Taburi. Tu je srečal 64letnega Jožeta Poljšaka iz Tabora. Ta je mislil, da je vojak de-zerter. Vojak mu je nekaj zaklical, kar je Poljšak smatral za grožnjo. Nastal je pretep, v katerem je stari Poljšak zadel vojaku 20 globokih ran po celem telesu. Poljšak je nato hitel javiti orožnikom, da je dobil dezerte-rja. Vojak je pa med tem prišel do Tabura, kjer je nezavesten padel v ne-ko lužo. Prihiteli so ljudje, ki so ga obvezali za silo in ga nato odpeljali v bolnišnico v Gorici. Posledice pi-janosti!

Dete umorila. V nedeljo, dne 19. fe-bruarja, streljal so našli na stopnišču hiše št. 2. v ulici St. Anastasio v Tr-stu mrtvo dete. Po policijskih poiz-vedovanjih se je že posrečilo morilko prijeti. To je 22letna, do 18. februar-ja pri neki rodbini v ulici Nicolo Ma-chiavelli št. 7, III., zaposlena Josipi-na Bajc iz Podkrajja pri Logateu, ka-tero so izsledili v ulici Farneto št. 18. Kljub vsem okoliščinam, ki so govo-rili za njeno krivdo, je tajila in tudi ni hotela dopustiti, da bi jo preiskala babica ali zdravnik. Po zaslišanju so jo prepeljali z vozom v poročnišnico v bolnišnico. Na poti pa je priznala se je z revolverjem rešil napadalca, ki je zbežal.

Dravski železniški most v Ptuju stoji boje na zelo slabih stebrih. — Uradniki okrajnega glavarstva so preiskali stebre in spoznali, da je tre-trešno misliti na popravilo, sicer se ute-gne zgoditi še velika nesreča.

Umrja je v Schwabergu pri Lipnici Ludovik Zelzer v starosti 26 let. Bil je član slovenske rodbine Zelzerjeve v St. Ilju v Slovenskih gorah.

Suedmarka kupuje. Zopet je kupil Suedmarka na jezikovni meji dvoji-posestev. In sicer za 40.000 K po-posestev. In sicer za 40.000 K po-posestev.

ob 7.30 tvekdin uradnik odpiral vrata skladišča na strani ulice Boschet-to, je našel v ključavnicah vetrih. Ja-sno je bilo, da so tatovi poneli vdri-li v skladišče. Tatovi so morali jako do-bro poznati prostore skladišča. Odpr-li so najprej poton ponarejenih klju-čev vrata Delavskega doma, nato so stopili v dvorišče. Tukaj so tatovi na-šli drog, kakršnega rabijo železničar-ji za signale. Droga ima obliko lojtr-e in je isti izvirni s plesa železničarjev v Delavskem domu. S pomočjo tega droga so tatovi preplezali zid, ki deli dvorišče od drugega manjšega. Tu so napravili veliko luknjo v vratih, ki vodijo v skladišče. V pisarni so potem preritali blagajno in sicer od-zgoraj, poslušanje se pri tem običaj-nega ameriškega svedra. Prevr-tali so pa le zgornjo ploščo. — Ko pa so začeli vrtati spodnjo ploščo, je ta-tove bržkone spasil kak sum. V hi-trici so jo odkurili, kar dokazuje, da so v sili pustili vetrih v ključavnicah. V blagajni je bilo 7000 K, ali tatovi bi bili le težko ukradli ta znesek, ker se je nahajal v takem oddelku, ki je bil precej oddaljen od prevrtane luk-nje. Panika, s katero so tatovi zbe-žali, dokazuje tudi dejstvo, da so pu-stili svedre in druge stvari na licu mesta.

Iščem svojega brata JOSIPA TOM-SIČ. Doma je iz Podstenj na No-tranjskem. Kakor so mi naja sta-riši poročali, biva nekje v Kan-gley, Wash. Pisal sem mu tje, pa mi je bilo pismo vrnjeno. Prosim cenjene rojake, če kdo ve za nje-gov naslov, naj mi blagovoli na-znani, če ljubše bi mi pa bilo, če se mi sam javi. — Anthony Tom-sič, 5434 Harrison St., Pittsburgh, Pa. (10-11-3)

PRIPOROČILO.

Slovenem in Hrvatom, kateri po-tujejo v AQUILAR, COLO., priporo-čamo **SALOON, RESTAVRACIJO in PRE-NOČIŠČE** g. J. MUSGRAVE. Poslovodja: rojak Frank Pozerl. (v sob 20-12-10—20-12-11)

Dokler je še čas!

Naročite se na zanimiv **KOLEDAR za leto 1911,** kateri je dobiti za 30 centov s pošto vred. Koledar je zelo zanimiv, ima obilo lepih slik, povesti in smešnic. Da je Koledar res dober, nam spi-rišu, da smo ga v kratkem času nad 3000 razprodali.

SLOVENIC PUBLISHING CO. 82 Cortlandt St., New York, N. Y.

THE LACKAWANNA.

Najpripravnější železnica za potnike namenjene v Evropo. V neposredni bližini transatlantskih parnikov. Prevoz potnikov in prtljage zelo po-ceni.

THE ROAD OF ANTHRACITE

Najkrajša pot v Buffalo Direktna pot v Scranton in premogovno okrajje. Med New Yorkom in Buffalom vozi vsaki dan v vsakej smeri po pet vlakov: Med New Yorkom, Chicagom in zapadom vsaki dan trije vlaki; Med New Yorkom, St. Louisom in jugozapadom, dva vlaki; Med lokalnimi točkami priročen in pripraven promet.

Nadaljne informacije glede vož-njih cen, odhoda in prihoda vlakov itd., se dobe pri lokalnih agentih ali pa pri

George A. Cullen, glavni potniški agent 90 West Street, New York.

Dobra vrednost blaga je prvi pogoj za uspeh. **Royal Bengals Cigars** so dosegle pravo splošno popularnost valed njih izvrstnosti. **10 za 15 centov.** Zahtevajte to. — Poudarite, če je to, tudi zahtevajte to.

LOTI JEKLARNE.

V neposredni bližini velike, moder-ne jeklarne, katera se gradi sedaj v Duluth, Minn., in ki bo veljala 20 milijonov dolarjev, je večja množina lotov na prodaj.

Kakih 700 delavcev, večinoma Slo-vani, je sedaj zaposlenih pri gradnji imenovane velike tovarne in čim se vreme izboljša, se bo število de-lavcev še pomnožilo.

Loti, takj za stanovanjske hiše, se prodajajo od \$150 naprej, taki za tr-govine pa do \$700, in sicer proti la-hkemu plačevanju. Ako hočete denar dobro naložiti (kakor n. pr. v Gary, Ind.) ali nabaviti si hišo blizu te ve-like tovarne, je sedaj najboljši čas za naharje lotov.

Čuvajte se nekaterih brezvestnih agentov, kateri prodajajo jeklaršike lote v Wisconsinu, kakih pet milj da-leč od tukaj.

Za podrobnosti pišite na **ALFRED W. KUERNOW,** 403—4 Columbia Bldg., Duluth, Minn. (9-31-3)

VABILO

K PLESNI VESELICI. katero priredi slovensko podporno društvo Marija Pomagaj št. 6 J. S. K. J. v South Lorain, Ohio, dne 29. aprila 1911 v g. Ivan Zalarjevih prostorih na 28. Ave. Začetek ob 7. uri zvečer.

Tem potom najljubšeje vabimo vsa tukajšnja slovenska in hrvatska, možka in ženska društva, ter splošno občinstvo, da se te naša veselice po-noštevno udeležiti blagovoli. Ro-jaki in rojakinje, ne pozabite tega večera, ker vsakdo našel bode zahtevno zabavo, zato že sedaj v to svr-ho izvoljeni odbor skrbi.

Točilo se bode dobro sveže pivo in na razpolago bode najboljši pri-gri-zek.

Na svidenje, rojaki! Anton Štefančič, I. tajnik. (8-11-3)

VAŽNO ZA VSAKEGA SLOVENCA!

Vsak potnik, kateri potuje skozi New York v stari kraj ali pa iz sta-rega kraja, naj obišče **PRVO SLOVENSKO - HRVATSKO GOSTILNO S PRENOČIŠČEM** August Bach, 137 Washington St., New York City, kjer bode dobro postrežen in na raz-polago so vedno čiste sobe za pre-nočevanje. Dobra domača hrana.

POZOR ROJAKI!

JAKOB VAHCIC, 90. Box 68 CLEVELAND O

Ali že veste,

da smo izdelali ravnokar nov, lep in zelo obkiren, ilustriran slovenski ce-nik ar, veriž, dravnihvnih gstanov, zlatnine in srebrnine sploh, gramofonov in slovenskih plošč, puik, revol-verjev, koles, pekl, kraljnih strojev, daljnogledov, ometa itd. Pišite ta-koj po cenik, katerega vam pošljemo nastoj in poštino pristoje! Podpi-rajte edino narodno podjetje te vr-ste in prepričali se bodeda o poštani in točni postrežbi.

A. J. TERBOVEC & CO. (nasl. Dergance, Widelski & Co.) 1623 Arapahoe St., Denver, Colo.

Pot k zdravlju, moči in kreposti.

ŽELODČNE BOLEZNI Revmatizem

ledvice, jetra in mehurne bolezni, zguba moške kreposti, nervoznost, gubitek življenjskega soka, affilia ali zastupljena kri, nalezna ali podedovana, mpetenca, triper, nočni gubitek, atrofija, striktura, varicocele in vse druge moške spolne bolezni se zamorejo temeljito ozdraviti doma, v kako lahko ozdravite. Ako ste se že naveličali, trošiti denar, ne da bi dosegli trajno zdravje, pišite še danes po to dragoceno knjižico.

50.000 KNJIŽIC ZASTONJ

Vsaka knjižica je vredna \$10 Bolnemu Človeku.

Tisoče mož je že zadobilo perfektno zdravje, moč in krepost s pomočjo te knjižice. Zaloga znanosti je: vsebuje ravno tiste stvari, katere bi moral znati vsak mož, mlad ali star, ožen ali samsen, bogat ali revan. Ako ste bolni in nezmožni za delo, ta knjižica je za vas vredna stotine dolarjev. To knjižico je spisal star zdravnik, kateri je leta in leta zdravil številne samo moške spolne bolezni. Zdravil je več kot 25.000 mož. Pomislite kaj silika izkušnja pomeni. Ako ste nezadovoljni in ne morete delati ter uživati življenja; ako hočete hitro in korenito ozdraviti; ako hočete imeti bogato, čisto kri v svojih žilah; ako hočete biti močan in živahen mož; ako hočete močno telo, jasno misel in trajne živce, izpolnite še danes kupon spodaj in pošljite ga nam.

Kupon za Brezplačno Knjižico.

Zapišite vaše ime in naslov, izrežite in pošljite še danes. Pišite razločno. **DR. JOS. LISTER & CO.,** Aus. 500, 22 Fifth Ave., Chicago, Ill. Gospodje: — Jaz trpim valed bolezn, zato prosim, pošljite mi vašo brezplačno knjižico za moje, pošlaine prosio.

Ime..... Država..... Ulica in šte. ali Box..... Mesto.....

OKLIC. Rojak **FRAN BELLINGER**, ki je bival še pred kratkem na 2630 Le-cust St., St. Louis, Mo., naj nam naznanj svoje sedanje bivališče radi neke denarne zadeve. Frank Saksor Co., 82 Cortlandt St., New York, N. Y. (11-14-3)

Iščem svojega brata **JANEZA PE-MEC.** Doma je iz vasi Poljane pri Zatični na Dolenjskem. Pred 2. le-toma je bival v Oglesby, Ill. Pro-sim cenjene rojake, če kdo ve, kje se nahaja, naj mi naznani, ali pa naj se sam oglaš menj ali pa svo-ji materi v stari domovini. Louis Femece, Box 16, Cherokee, Kansas. (10-13-3)

EDINA SLOVENSKA TVRDKA. ZASTAVE, REGALJE, ZNAKE, KAPE PEČATE IN VSE POTREBSČINE ZA DRUSTVA IN JEDNOTE. Delo prve vrste, Cene nizke. **F. KERŽE CO.** 2616 S. LAWDALE AVE., CHICAGO, ILL. SLOVENSKE CENTRE POSILJAMO ZASTONJ

Zgodnje znamenje jetike.

V naslovu označene bolezni, koja pomori na tisoče naših ljudi skoraj ni mogoče spo-znati, dokler že ni prepozno. Vsi zdravniki zatrjujejo pa da je ozdravljiva, ako se jo pravilno zdravi in sicer v pravem času. Prvo znamenje jetike je

BLEDA FOLT.

Ljudje pripisujejo bledost različnim vzrokom, toda nihče ne smatra tega za prvi pojav jetike. Bled ljudje vedo, oziroma bi morali vedeti, da njihova kri ni v redu, da v njej ni do-volj rudečje tvarine, da je preslaba, da bi zamogla pravilnim potom rediti truplo. Koža izgubi svojo naravno rudečkasto barvo ter postane bleda, rumenkasta ali sivkasta. Živčevje in mišičevje oslabi, želodec neče več pravilno delovati in vse truplo pojema od stopinje do stopinje. Vseled tega je potrebno ustvariti novo kri — čisto in bogato kri — vendar pa vsi ne moreče doseči, dokler želodec ne sprejema dovolj dobre in redilne hrane in dokler narava sama ne postane tako krepka, da zamore sama iz trupla pregnati vse ono, kar je škodljivo, ker le ako se to zgodi, se zamore napravljati zopet čista in zdra-va kri. Nam je poznano samo jedno sredstvo, s katerim se to doseže, in to je

Trinerjevo ameriško grenko vino.

To sre stvo, ki je napravljeno iz dobrega rudečega vina in zdravnih zelišč, koja so skrbno izbrana, okrepi želodec, tako da je zopet sposoben za pravilno delo. Po tem bodede zopet lahko jedli in prebavali vašo hrano. Vaša kri bode postala zopet čista in jaka, vaša polt bo zadobila zopet naravno barvo in gladkost. Naj že bode vaši bledosti katerikoli vzrok, rabite Trinerj. vo ameriško grenko vino.

Izguba teka Nepravilno prebavljanje Slabosti po jedi Običajno zaprtje Glavobol Nahod Kolike in krči Izguba moči Ermenica Onemoglost Razne ženske bolezni Izpahljaji in drugo

je nekoliko bolezn, ktere se odpravijo z rabo Trinerjevega ameriškega grenkega vina. To sredstvo je bilo n razstav v Seattlu leta 1909 odlikovano s zlato kolajno in veliko nagrado (najvišja nagrada) na razstavah v Londonu in Bruslju 1911.

V lekarnah.

JOS. TRINER

Kemičen laboratorij

1333-9 S. Ashland Ave.

CHICAGO, ILL.

SLOVAN DELAVSKA PODPORA ZVEZA

Zastavljena dne 16. avgusta 1908.

Inkorporirana 22. aprila 1909 v državi Penna.
s sedežem v Conemaugh, Pa.

GLAVNI URAĐNIKI:

Podpredsednik: **MIHAEL ROVANSEK**, R. F. D. No 1, Conemaugh, Pa.
Podpredsednik: **GEORGE KOS**, 524 Broad St., Johnstown, Pa.
Glavni tajnik: **IVAN PAJK**, L. Box 828, Conemaugh, Pa.
Pomožni tajnik: **JOSIP SVOBODA**, R. F. D. 1, Box 123, Conemaugh, Pa.
Blagajnik: **FRANK SEGA**, L. Box 238, Conemaugh, Pa.
Pomožni blagajnik: **IVAN BREZOVEC**, P. O. Box 8, Conemaugh, Pa.

NADZORNIKI:

JACOB KOCJAN, pred. nads. odbora, Box 508, Conemaugh, Pa.
FRANK PERKO, nadzornik, L. Box 101, Conemaugh, Pa.
ANTON STRAŽIŠAR, nadzornik, Box 811, Conemaugh, Pa.

POROTNIKI:

ALOJZIJ BAVDEK, predsednik porot. odbora, Box 1, Dunkle, Pa.
MIHAEL KRIVEC, porotnik, Box 238, Primero, Cole.
IVAN GLAVIČ, porotnik, P. O. Box 828, Conemaugh, Pa.

VERHOVNI ZDRAVNIKI:

A. R. R. BRALLIER, Greve St., Conemaugh, Pa.

Članje društva, ostruma njih uradniki se stično prošni polijati
domar naravnost na blagajnika in slikomar drugem. vse druge dopise po
na glavnega tajnika.

V slučaju da opazijo društveni tajniki pri mesečnih porotilih, ali
sploh kjerikoli v porotilih glavnega tajnika kako pomanjklivosti, naj se
to nemudoma naznani na urad glavnega tajnika, da se v prihodnje popravi.
Društveno glasilo je "GLAS NARODA".

OLD SUREHAND.

POTNI ROMAN. SPISAL KAROL MAY.

Poslovenil za "G. N." R. P. L.

(Dolje.)

"Tako je! In v splošno se imenjuje
Hatatitla. Pazite sedaj na mojega ko-
nja!"

Moj vranec se je pasel gotovo šest
deset korakov od mene. Obrnil sem
se in zaklical: "Hatatitla: takoj je
prišel k meni in drgnil svoj gobec ob
mojo ramo."

"Zounds!" je zaklical poveljnik.

"Ali — — —" sem se smejal, sicer ne z ozirom na konja, ampak
"Kavalerist ste, in zrebca ste že ost-
tudi z ozirom na jezceca! Ali veste,
kvat videli. Mislili ste, da je kočija-
hako je Winneton oborožen?"

"S svojo slovito srebrnenko."

"In Old Shatterhand?"

"Z medvedomorko in Henryjevo"

kratkocevko."

"Ali niste že opazili v taborišču on-
kraj Mistake-Cañona, da imam dve"

puški?"

"Da, toda bili sta. vzaj ena, za-
viti."

Sedaj sem mu jih podal. Njegovi

častniki so ju z največjo radoved-

nostjo gledali.

"Grom in strela," je vzkliknil,

"ali je mogoče ta težka puška me-

veddomorka?"

"Da."

"In ta z nenavadnim zaklepom"

—?"

"Je Henryjeva kratkocevka!"

"Potem bi bili — bi bili —"

vi —"

Vprašanja ni izgovoril in skoraj

ječljaj je vsled zadrege.

"Old Shatterhand?" sem mu po-

magal "da, to sem."

"In vaš tovarik?"

"Se imenuje Old Surehand."

Častniki so ponovili v največjem

presenečenju oba imena, ki sta tudi

takoj šla od ust do ust po vsem ta-

borišču. Poveljnik je poskočil, naju

gledal ter rekel, kakor bi se nahajal

v polnu:

"Old Shatterhand in Old Sure-

hand! Ali je verjetno!"

"Ali ni ne verjamete?" sem ga

vprašal.

"O pač, toda — — —"

Ni mogel izgovoriti, ker ga je pre-

kinita straža z glasnim krikom:

"Indijanci prihajajo, Indijanci!"

"Kje?" je vprašal poveljnik.

"Od severa," se je glasil odgovor,

in straža je tudi pokazala v označeni

smeri. Častnik je hotel dati potrebna

povelja, a jaz sem ga zadržal.

"Ostanite mirni, sir! Indijanci ni-

so sovražniki. Če ne verjamete, da

sva ona, za katere sva se izdala, pri-

hajajo sedaj priče, ki bodo potrdile,

da sva govorila resnico."

"Ali menite rdečekožce?"

"Da."

"Saj so vendar sovražniki! Takoj

moram —"

"Ni vam ni treba storiti! Prijate-

lji so; in še več, celo vaši rešitelji.

Apači so, katere sem pripeljal seboj,

da vam pomagajo v boju proti Ko-

mančem."

"Apači? V položaj ste me spr-

vili, ki je zame nevaren; rdečekožci

so rdečekožci; nobenemu ni verjeti.

in vrh tega tudi ne vem, če ste res

Old Shatterhand."

"Well, potem storite, kar mislite,

da je prav; toda ogibajte se sovraž-

nosti. Vse vam pojasnim, prej pa ho-

čem namiziti Apačem, da se tabori-

šču naj ne približajo na strelno dalj-

vo, dokler si nismo pridobili vašega

zaupanja."

"Jaz grem in jim povem," se je

ponudil Old Surehand.

"Da, storite to, sir! Povejte jim

tudi, da se jih naj nekaj postavi na

višino!"

"Tam gor! Zakaj?" je vprašal

poveljnik, še vedno nezaupljiv. "Za-

kaj mi hočete postaviti straže za hr-

bet?"

"Da pazijo, če pride Nale-Mazin."

Saj sem vam rekel, da pride za vami.

Vsak trenutek smemo pričakovati

njegovega priboda."

"Saj bi vendar lahko postavil svo-

je ljudi!"

"Moji Apači imajo ostreže oči."

"Vraga! Če bi bili vi — — —"

"Le izgovorite, sir! Hoteli ste re-

či, če bi bili mi sovražniki in sle-

parji?"

"Da," je priznal.

"Ali res mislite, da bi bila dva

belea tako predržna in zavržena, da

bi prišla k vam s slabimi nakanami?"

"Hm! Ne vem, če so rdečekožci, ki

prihajajo, res Apači."

"Potem ne ločite Apačev od Ko-

mančev?"

"Ne."

"In kljub temu vodite boj z Indi-

janci! Saj bi mogli napraviti najve-

čje napake! Sicer pa morete videti,

da jih je le petdeset, medtem, ko im-

ate vi okoli sto izvežanih vojakov. Ali

se vam vam je potem treba bati rde-

čekožcev?"

"Ne. Zaupati vam hočem, sir, to-

da Indijanci ne smejo priti v tabori-

šče, dokler jim ne dovolim. Da zaht-

vam to, mi zapoveduje moja dolž-

nost."

"Vem. In sedaj tudi vidite, da ste

lahko pomirjeni. Mr. Surehand je

prišel k njim, in nato so razjezdili.

Samo trije jezdi proti višini; stra-

ža je, ki skriži za našo varnost."

"Dobro! Zadovoljen sem, sir. —

Kljub temu ne smem opustiti tega,

kar mi zapoveduje skrb za našo var-

nost."

Izdal je nekaj povelj, kakor so se

postavili vojak tako, da bi vsak mo-

geli napad Apačev mogli z lahkoto

odbiti.

"To vas ne sme razjeziti," se je

opravičeval.

"Zakaj neki," sem mu odgovoril.

"Ko vam vse povem, mi boste že

zaupali. Mr. Surehand prihaja nazaj.

Vsedimo se! Dokazati vam hočem, da

sem govoril prej resnico, in da bi bili

brez nas izgubljeni."

Polegli smo poleg studenca, naker

sem povedal poveljniku toliko, kolik-

or je moral vedeti. Kar za njega ni

bilo važno, sem izpustil. Moje pripo-

vedovanje je napravilo na njega in

druge častnike globok utis. Njegov

obraz je postal vedno resnejši, in

ko sem končal, je daljš premišlje-

val, ne da kaj govoril. Tudi njegovi

častniki so bili prepričani, da bi se

dalj zadržati v past, če ne bi mi prišli.

Končno je poveljnik rekel:

"Pred vsem esu vprašanje, Mr.

Shatterhand: ali mi hočete odpustiti,

da sem bil napram vam — tako —

— tako —?"

"Rad! Torej sedaj verjamete, da

sem Old Shatterhand?"

"Tepee bi bil, če ne bi!"

"Ravno tako smete biti prepriča-

ni, da je vaš položaj tak, kakor sem

vam ga opisal."

"Tega vam ne bi bilo treba pose-

bej zagotoviti. Zapadnjaki, kakoršni

ste vi, nadkriljuje tudi najboljšega

častnika! Mi pri najboljši volji, z vsi

zvižajo in hlabrostjo, ne bi mogli ni-

česar opraviti, če ne bi imeli seboj

vodnikov, ki ne poznajo samo pokra-

jine, ampak tudi indijanske običaje

in jezik. Komande ste prisluskovali

in tako izvedeli vse načrte. Ali bi

mogli mi to storiti?"

"Ne."

"Ne da bi kaj slutili, bi prišli v

mlin, ki bi nas najbrže vse zdrobil.

Zato bodo pa sedaj morali konanski

psi krvaveti. Načemu ognju ne uteče

nobeden!"

"Stojte, sir! To je točka, o kateri

se moramo še sporazumeti, predno

vam zagotovim pomoč, katero sem

vam obljubil."

"Zakaj?"

"Jaz nisem morilec!"

"Tudi jaz ne!"

"Toda moriti hočete!"

"Moriti? Ne. Odposlan sem bil,

da se bojujem proti Indijancem, do-

kler jih ne premagam in dokler se ne

udajo."

"In če se udajo brez boja?"

"Tudi potem mora biti kazni."

"Kaj razumevate pod kaznijo?"

"Da dam ustreliti vsakega desete-

ga, dvajsetega, radi mena tudi tride-

setega."

"Poznamite, če morete to storiti!

Na nado pomoč pa v tem slučaju ne

morete računati."

"Kaj si ne mislite! Saj vas ne

morem nikakor pogrešati, ampak vas

potrebujem krvavo!"

"Tudi jaz sem tega mnenja, in ra-

di tega menim, da usoda Indijancev

ne leži v vaših, ampak naših rokah."

"Popolnoma?"

"Da."

"Pa vendar ne, Mr. Shatterhand."

"Gotovo!"

"Ne. Toliko sem pravičen, da pri-

znam vse, kar ste za nas storili, in

radi tega smem pričakovati, da bode-

te tudi priznali naše pravice."

"Prav gotovo, če bi namreč kakšne

imeli. Toda povejte mi, kakšne prav-

ice mislite, da jih imate?"

"Vi in jaz sva zaveznika proti Ko-

mančem; če zmagamo, sva oba ena-

ko opravičena, odločevati, kaj se zgo-

di z rdečekoži. Priznati mi morate,

da brez kazni ne smeo oditi!"

"Ne, tega ne priznam."

"Potem sva različnih mnenj, ven-

dar upam, da se zediniva. Če vi ne-

koliko odnehate, in jaz nekoliko, pri-

deva v sredi sknpaj, in vsakdo sme

reči, da je šlo napol po njegovi vo-

lji."

"Zame ni srede. Če se bodo Ko-

manči branili, bomo seveda rabili

orožje; če se pa podajo, se ne sme ni-

komur nič zgoditi. To je moje mne-

nje, od katerega ne odneham ni za

las."

"Toda kazni mora vendar biti!"

"Zakaj?"

"Zato, da so se uprli."

"Kaj imenujete upor? Če kdo bra-

ni svoje pravice? Če se ne pušči od-

gnati Indijancev nasilno s svoje zem-

lje? Če zahteva od vlade, da drži ob-

ljube, s katerimi so bili od nje brez-

vestno osepčani?"

"Hm! Prepričan dobivam, da je

resnica, kar se o vas govori. Mr.

Shatterhand."

"Kaj?"

"Da držite vedno bolj z Indijanci,

kakor pa z belci."

"Z vsakim dobrim človekom dr-

žim, in sem nasprotnik vsakega sla-

bega."

"Toda Indijanci vendar niso do-

bri!"

"Pshaw! Ne pričakajte se o tem!

Yankee ste in vrh tega še častnik;

tako vas ne morem prepricati, da bi

bili mojega mnenja. Sicer se pa tu-

kaj ne gre za to, ampak za čisto dru-

go mnenje, ki je napačno."

"Torej najbrže za moje mnenje?"

"Da."

"Katero?"

(Dolje prihodnjik.)

Kje je moj oče JOSIP ŠTALCER?

V Zjedinenih državah biva že 20

let. Kdor izmed rojakov ve za nje-

gov naslov, prosim, da mi ga na-

znani, ali naj se pa sam javi. Za

njegov naslov bi rad vedel njegov

sin: Jacob Stalcer, 2409 B St.,

Raymoltown, Calumet, Mich.

(7-13-3)

ČITAJTE!

Ukličem Vam čestu k štatu.

Dokazal sem to tistim ljudem, a

dokazim to si Vam, ako nado-